

01.07.2025

Fundusze Europejskie

PODSTAWY PRAWNE TWORZENIA PRAWA MIEJSCOWEGO DLA SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

dr hab. Jacek Kaczor



Fundusze
Europejskie



Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską



PODSTAWOWE AKTY PRAWNE:

Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „**Zasad techniki prawodawczej**”(Dz. U. z 2016 r. (poz. 283)

Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461)

Pojęcie techniki prawodawczej

- 1) **umiejętność konstruowania** tekstów prawnych polegająca na stosowaniu dyrektyw poprawnego konstruowania aktów prawnych lub **znajdowania nowych** środków wyrażania merytorycznych decyzji prawodawcy
- 2) **zespół** ukształtowanych przez naukę i praktykę prawa **dyrektyw** wskazujących jak poprawnie konstruować teksty aktów normatywnych
 - a) jaką **formę** nadać merytorycznym rozstrzygnięciom – jak formułować poszczególne przepisy, jak je oznakowywać i jak je systematyzować
 - b) w jaki sposób **włączać do systemu nowe normy, zmieniać** treść norm obowiązujących, jak **eliminować**
 - c) jak kształtować **komunikatywne** akty normatywne
 - d) jak kształtować **spójny i przejrzysty** system prawa

Konsekwencje nieprzestrzegania ZTP

- zachwianie reguł interpretowania tekstów prawnych;
- niepoprawność (wadliwość), która nie powoduje pozbawienia ważności aktu, ale która powoduje, że źle korzysta się z aktu normatywnego, jest nieprzejrzysty, zbyt długi, ma małą wartość informacyjną itp.;
- w skrajnych przypadkach: niekonstytucyjność, niezgodność z prawem (dlaczego więc nie zostały uregulowane aktem wyższej rangi? - ZTP nie są podstawą stwierdzenia niekonstytucyjności, ale w wyniku naruszenia ZTP może dojść do naruszenia zasady demokratycznego państwa prawnego - zasad przyzwoitej/dobrej legislacji);

Trybunał Konstytucyjny o zasadach przyzwoitej legislacji:

„(...) z wyrażonej w art. 2 Konstytucji **zasady państwa prawnego** wynika nakaz przestrzegania przez ustawodawcę **zasad poprawnej legislacji**. Nakaz ten jest funkcjonalnie związany z zasadami pewności i bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. Zasady te nakazują, aby przepisy prawa były formułowane w sposób **precyzyjny i jasny** oraz **poprawny pod względem językowym**. Warunek jasności oznacza obowiązek tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy mogą oczekiwać stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na ich wyegzekwowanie. Z zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny powinien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego – dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów”.

Trybunał Konstytucyjny:

„zasady przyzwoitej legislacji mają szczególnie doniosłe znaczenie w sferze praw i wolności obywatela. Niejasne i nieprecyzyjne sformułowanie przepisu prawnego rodzi niepewność jego adresatów co do treści praw i obowiązków, zwłaszcza gdy stwarza dla organów stosujących przepis nazbyt dużą swobodę (a nawet dowolność) interpretacji, które – w zakresie tych zagadnień, które ustawodawca uregulował w sposób niejasny i nieprecyzyjny – mogą prowadzić do wcielania się w rolę prawodawcy lub jego zastępowania. Ustawodawca nie może więc poprzez niejasne formułowanie treści przepisów pozostawiać organom mającym je stosować nadmiernej swobody przy ustalaniu ich zakresu podmiotowego i przedmiotowego. Założenie to można określić ogólnie jako zasadę określoności ustawowej ingerencji w sferę praw i obowiązków adresatów normy prawnej. **Przekroczenie pewnego poziomu niejasności przepisów prawnych stanowić może samoistną przesłankę stwierdzenia ich niezgodności z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą państwa prawnego**”.

TK:

„Nieprecyzyjne brzmienie lub niejasna treść przepisu nie w każdym wypadku uzasadniają wszakże wyeliminowanie go z obrotu prawnego. Wady przepisu mogą uzasadniać stwierdzenie jego niezgodności z Konstytucją, o ile są tak daleko posunięte, że wynikających z nich rozbieżności **nie da się usunąć za pomocą zwyczajnych środków mających na celu usunięcie niejedności** w stosowaniu prawa.”

Art. 1046. § 1. Jeżeli dłużnik ma wydać nieruchomość lub statek albo opróżnić pomieszczenie, komornik sądu, w którego okręgu rzeczy te się znajdują, wezwie dłużnika do dobrowolnego wykonania tego obowiązku w wyznaczonym stosownie do okoliczności terminie, po którego bezskutecznym upływie dokona czynności potrzebnych do wprowadzenia wierzyciela w posiadanie.

(...)

§ 4. Wykonując obowiązek opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika prawo dłużnika do lokalu socjalnego lub zamiennego, komornik wstrzyma się z dokonaniem czynności do czasu, gdy gmina wskaże tymczasowe pomieszczenie lub gdy dłużnik znajdzie takie pomieszczenie.

§ 5. Komornik nie może wstrzymać się z dokonaniem czynności, jeżeli wierzyciel wskaże tymczasowe pomieszczenie, o którym mowa w § 4.

Wątpliwości interpretacyjne:

1. Wątpliwości dotyczące ustalenia kolejności, w jakiej trzy wymienione w ustawie podmioty miałyby „wskazać” lub „znaleźć” pomieszczenie tymczasowe dla dłużnika:

- art. 1046 § 4 i 5 k.p.c. wskazuje na kolejność: gmina-dłużnik-wierzyciel.;
- § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 26 stycznia 2005 r.: dłużnik-wierzyciel-gmina.

2. Wątpliwości dotyczą tego, jaka jest w świetle art. 1046 § 4 i 5 k.p.c. rola podmiotów wymienionych w tych przepisach:

- ustawodawca w odniesieniu do zapewnienia pomieszczenia tymczasowego, posługuje się co do dłużnika terminem „znajdzie”, natomiast co do gminy i wierzyciela terminem „wskaze”.

3. Kolejny przejaw braku precyzji w art. 1046 § 4 k.p.c. dotyczy samego pojęcia „pomieszczenie tymczasowe”.

Pojawiają się zatem wątpliwości, czy „**pomieszczenie tymczasowe**” może zostać uznane za „**lokal**” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie praw lokatorów:

- czy pomieszczeń tymczasowych dotyczy tzw. moratorium zimowe (wyroków sądowych nakazujących opróżnienie lokalu nie wykonuje się w okresie od 1 listopada do 31 marca);
- czy w okresie ochronnym może nastąpić przekwaterowanie dłużnika do pomieszczenia tymczasowego?
- ustawodawca nie określił warunków udostępnienia pomieszczenia tymczasowego dłużnikowi, a także tytułu prawnego, na podstawie którego dłużnik może zajmować pomieszczenie.

4. Wątpliwości dotyczące „tymczasowego” przeznaczenia pomieszczenia.

Termin użyty przez ustawodawcę wskazuje na jedynie przejściowy charakter udostępnienia pomieszczenia eksmitowanemu dłużnikowi. W obowiązującym prawie nie zostało określone, czy czas zajmowania pomieszczenia powinien być określany w sposób generalny, czy w poszczególnych przypadkach, a także w jaki sposób, np. przez wyznaczenie daty końcowej albo długości okresu zajmowania pomieszczenia czy też przez odwołanie się do zdarzenia przyszłego, np. uzyskania przez dłużnika praw do lokalu socjalnego.

Badanie zgodności art. 1046 § 4 k.p.c. z art. 2 Konstytucji, a ściślej z wynikającymi zeń zasadami poprawnej legislacji, prowadzi do wniosku, że ustawodawca nie zrealizował prawidłowo wymagań konstytucyjnych wynikających z tej zasady. Wbrew prostemu na pozór sformułowaniu omawianego przepisu, zaskarżona regulacja jest nieprecyzyjna i niejasna. Stopień niedookreśloności regulacji prawnej przewidzianej w art. 1046 § 4 k.p.c. (...) jest tak znaczny i dotyczy tak wielu elementów, że **uniemożliwia jej prawidłową wykładnię i stosowanie**, w tym zwłaszcza jednoznaczne ustalenie sytuacji (praw i obowiązków) podmiotów prawa (dłużnika, wierzyciela, gminy). Normowana materia dotyczy dziedziny ściśle związanej z konstytucyjnymi wolnościami i prawami (...), gdzie wymaganie określoności prawa jest szczególnie wymagane i pożądane. Niezgodne z zasadą prawidłowej legislacji jest wprowadzanie do porządku prawnego przepisów, które tworzą regulacje prawne niekonsekwentne i **niedające się**

Czy ZTP stosuje się do aktów prawa miejscowego?

Ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów:

Art. 14. 4. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Rady Legislacyjnej ustala, w drodze rozporządzenia:

1) zasady techniki prawodawczej;

(...)

5. Prezes Rady Ministrów wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, określi w szczególności elementy metodyki przygotowania i sposób redagowania projektów ustaw i rozporządzeń oraz innych normatywnych aktów prawnych,

Podstawy związania legislatorów tworzących akty prawa miejscowego ZTP

- art. 2 Konstytucji RP („Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”) - w zasadach demokratycznego państwa prawnego mieszczą się zasady dobrej (poprawnej) legislacji;
- Zasady techniki prawodawczej są tylko kodyfikacją kulturowo ukształtowanych reguł prawidłowego redagowania aktów normatywnych (są elementem kultury prawnej) i jako takie wiążą wszystkie podmioty, które tworzą akty prawne.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Gdańsku 2009-09-10, II SA/Gd 66/09

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. Nr 100, poz. 908) nie jest aktem normatywnym, ale **odzwierciedla standardy kultury prawnej**".

§ 142 ZTP:

- ❖ Akty prawa miejscowego są stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespolonej na podstawie przepisów upoważniających zamieszczonych w ustawie dotyczącej administracji rządowej w województwie albo w innych ustawach.
- ❖ Akty prawa miejscowego są stanowione przez sejmik województwa, radę lub zarząd powiatu oraz radę lub zarząd gminy na podstawie przepisów upoważniających zamieszczonych w ustawach dotyczących odpowiednich samorządów terytorialnych albo w innych ustawach.

§ 143. Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, a do przepisów porządkowych - również w dziale I rozdział 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

CECHY AKTÓW PRAWA MIEJSCOWEGO jako aktów prawa powszechnie obowiązującego

Art. 87 Konstytucji RP:

Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. **Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.**

Cechy aktów powszechnie obowiązujących:

- generalność,
- abstrakcyjność,
- zakres podmiotowy wykraczający poza struktury administracji publicznej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba we Wrocławiu z 2010-01-20, IV SA/Wr 420/09

Cechą odróżniającą akt normatywny generalny od aktu indywidualnego jest to, iż akt administracyjny indywidualny reguluje prawne stosunki między organem a daną jednostką (adresatem aktu) w indywidualnym przypadku, natomiast **akt normatywny ustala normę prawną mającą regulować pewnej kategorii stosunek społeczny, mogący powstać między organem a każdą nieznaną z góry jednostką. Pojęciem „akt normatywny” objęte są wszelkie akty, które wyznaczają reguły i wzory postępowania, prawnie wiążące dla adresatów, niezależnie od tego, jaką formę ma podstawa prawna ich stanowienia i jaki jest ich zasięg przedmiotowy i podmiotowy, byleby mieściły się one w kategorii aktów stanowienia, a nie stosowania prawa.** W świetle tego nie da się więc przyjąć, że uchwała w sprawie nadania imienia szkole ma rangę aktu prawa miejscowego.

Akty prawa miejscowego są to akty o charakterze normatywnym podejmowane przez terenowe organy administracji publicznej. Za ich pomocą organy administracji publicznej w sposób władczy (jednostronny) określają reguły zachowania dotyczące generalnie (nieimiennie) oznaczonych kategorii podmiotów w abstrakcyjnie (a więc również niekonkretnie) wskazanych sytuacjach (P. Lisowski, Powiat. Z teorii. Kompetencje. Komentarz., red. J. Boć. Wrocław 2001 r., s. 80). **Zatem cechą charakterystyczną tego typu aktów jest wprowadzenie do porządku prawnego nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu.** W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach, bądź też przyznają tym podmiotom w określonych w tych aktach sytuacjach uprawnienia.

Istotna różnica pomiędzy aktem normatywnym stanowiącym akt prawa miejscowego a aktem kierownictwa wewnętrznego sprowadza się do tego, że **akt prawa miejscowego rozstrzyga w sposób bezwzględny o prawach i obowiązkach podmiotów tworzących wspólnotę samorządową, natomiast akt kierownictwa wewnętrznego określa jedynie zadania, organizację oraz obowiązki osób i jednostek organizacyjnych gminy.**

Z aktami prawa miejscowego mamy do czynienia wówczas, gdy spełniają dwa warunki łącznie: muszą być wydane przez organ, którego właściwość miejscowa rozciąga się tylko na część terytorium państwa oraz ma on kompetencje do wydawania przepisów powszechnie obowiązujących.

Akty prawne stanowione na szczeblu lokalnym jako akty normatywne powszechnie obowiązujące „nie mogą odnosić się do konkretnej, jednostkowej, niepowtarzalnej sytuacji. Muszą posiadać cechy ogólności i abstrakcyjności”.

Charakter generalny mają te normy, które określają adresata poprzez wskazanie cech, nie zaś wymienienie ich z imienia (nazwy). Generalny charakter może też dotyczyć odniesienia do nazw instytucji, władz publicznych, a więc do nazw generalnych szczególnego rodzaju.

Natomiast abstrakcyjność normy wyraża się w tym, że nakazywane, zakazywane albo dozwolone postępowanie ma mieć miejsce w określonych, z reguły powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji.

Powszechne obowiązywanie oznacza prawną możliwość regulowania postępowania wszystkich kategorii adresatów prawa i obywateli, organów państwowych, osób prawnych, organizacji społecznych.

W rezultacie, cechą odróżniającą akt normatywny generalny od aktu indywidualnego jest to, iż akt administracyjny indywidualny reguluje prawne stosunki między organem a daną jednostką (adresatem aktu) w indywidualnym przypadku, natomiast akt normatywny ustala normę prawną mającą regulować pewnej kategorii stosunek społeczny, mogący powstać między organem a każdą nieznaną z góry jednostką. W piśmiennictwie i judykaturze utrwalone zostało znaczenie pojęcia akt normatywny, zwany też aktem prawotwórczym, jako akt zawierający normy generalne i abstrakcyjne, tj. normy, których adresat jest wyodrębniony na podstawie cech ogólnych i których przedmiot jest określony jako typ zachowania się.

W świetle tego nie da się więc przyjąć, że uchwała w sprawie nadania imienia szkole ma rangę aktu prawa miejscowego.

CHARAKTERYSTYKA JĘZYKA PRAWNEGO

Jezyk prawny jest rejestrem jezyka naturalnego (ogólnego), tzn. korzysta z jego zasobów.

JEZYK (w uproszczeniu): SŁOWNICTWO + SKŁADNIA

§ 7 ZTP:

Zdania w ustawie redaguje się **zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego**, unikając zdań wielokrotnie złożonych.

PRAWODAWCY WOLNO MODYFIKOWAĆ BAZĘ LEKSYKALNĄ JĘZYKA OGÓLNEGO, ALE NIE WOLNO MU ZMIENIAĆ REGUŁ SKŁADNI!

WYMOGI KTÓRE MUSI POGODZIĆ PRAWODAWCA

I. WYMÓG KOMUNIKATYWNOŚCI TEKSTU PRAWNEGO

II. WYMÓG PRECYZJI TEKSTU PRAWNEGO

III. WYMÓG ELASTYCZNOŚCI TEKSTU PRAWNEGO

§ 5. Przepisy ustawy redaguje się **zwięźle i syntetycznie**, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tą ustawą.

§ 6. Przepisy ustawy redaguje się tak, aby **dokładnie i w sposób zrozumiały** dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

§ 7. Zdania w ustawie redaguje się **zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego**, unikając zdań wielokrotnie złożonych.

§ 8. 1. W ustawie należy posługiwać się **poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami)** w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.

WYMÓG KOMUNIKATYWNOŚCI TEKSTU PRAWNEGO

§ 6 ZTP:

Przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i **w sposób zrozumiały dla adresatów** zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

PRAWODAWCA BĘDZIE KOMUNIKATYWNY DLA ADRESATÓW JEŚLI BĘDZIE POSŁUGIWAŁ SIĘ TYM SAMYM JĘZYKIEM, KTÓRYM ONI SIĘ POSŁUGUJĄ.

Z tego powodu język prawny powinien być jak najbardziej zbliżony do języka naturalnego (ogólnego).

Używane przez prawodawcę wyrażenia mają być:

- **poprawne** – czyli zgodne z normami językowymi (np. ze słownikiem języka polskiego)
- **używane w podstawowym znaczeniu** – jeżeli wyraz ma kilka znaczeń używamy go w znaczeniu wskazywanym w słownikach na pierwszej pozycji;
- **używane w powszechnie przyjętym znaczeniu** – unikamy znaczeń kolokwialnych, żargonowych, archaicznych, regionalnych, środowiskowych, itp.; spośród znaczeń bliskoznacznych wybieramy te najbardziej rozpowszechnione (np. „tworzyć” zamiast „kreować”).

DOBÓR ZNACZEŁ A ZAGADNIENIE ADRESATA AKTU

- adresat powszechny a adresat „profesjonalny”

Podstawowa dyrektywa wykładni (językowej) - domniemanie języka potocznego: „Interpretowanym zwrotom należy przypisywać takie znaczenie, jakie posiadają one w języku potocznym (etnicznym, ogólnym, standardowym), chyba że istnieje uzasadnione przyczyny do przypisania im innego znaczenia”

„SZPALER”

Słownik języka polskiego PWN:

1. «dwa szeregi drzew lub krzewów tworzące aleję»
2. «dwa szeregi ludzi ustawionych po obu stronach przejścia, ulicy itp.»

Architektura/urbanistyka:

„Jednorzędowe nasadzenie drzew, których korony, dzięki odpowiednim zabiegom pielęgnacyjnym, tworzą zwartą ścianę zieleni”.

Ale:

- język naturalny posiada właściwości, które utrudniają jego wykorzystanie przy redagowaniu tekstów prawnych (zwłaszcza w kontekście wymogu precyzji tekstu):
- nieostrość,
- wieloznaczność.

Nieostrość - cecha nazw polegająca na tym, że nie potrafimy orzec, czy dany przedmiot mieści się czy nie mieści w zakresie danej nazwy (wysoki człowiek, szczególne okrucieństwo, znaczna szkoda itp..).

Wieloznaczność - zjawisko polegające na tym, że nazwa lub wypowiedź ma więcej niż jedno znaczenie.

Przykład: „stopień”

1. «pojedynczy element schodów; też: występ w jakimś podwyższeniu umożliwiający wchodzenie lub schodzenie»
2. «szczebel w klasyfikacji czegoś»
3. «szczebel w hierarchii urzędniczej, społecznej, wojskowej, naukowej itp.»
4. «cyfrowa lub słowna ocena postępów ucznia»
5. «jednostka miary, podstawowa część różnych skal»
6. «poziom, intensywność czegoś»
7. «jednostka miary kąta równa $1/360$ kąta pełnego»
8. «forma przymiotnika lub przysłówka określająca natężenie cechy jakiegoś przedmiotu lub czynności»
9. «kolejny dźwięk skali lub gamy diatonicznej, licząc od dźwięku centralnego»

§ 5. Przepisy ustawy redaguje się zwięźle i syntetycznie, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tą ustawą.

Przykład nadmiernej szczegółowości:

„...na powierzchniach tynkowanych i wykonanych z betonu barwionego nakazuje się stosowanie kolorów o odcieniach według systemu NCS, mieszczących się w przedziale od 0000 do 2020, czyli maksymalnie o 20% czerni i 20% chromatyczności, przy czym dopuszcza się stosowanie odcieni z przedziału powyżej 2020, lecz wyłącznie na fragmentach ścian budynku, nie przekraczających 20% ich powierzchni”.

PRECYZJA TEKSTU PRAWNEGO (sposoby osiągnięcia)

Język potoczny, ze względu na nieostrość i wieloznaczność, nie jest precyzyjnym narzędziem wyrażania intencji prawodawcy.

Radykalnym rozwiązaniem tego problemu byłoby skonstruowanie języka prawnego jako języka sztucznego (na wzór języka nauk ścisłych).

Wada tego rozwiązania: język taki byłby zrozumiały jedynie dla osób, które go opanowały - nie byłby zrozumiały dla wszystkich adresatów.

W języku prawnym występują jednak elementy języka sztucznego, nieznane językowi potocznemu.

Np.: „wstępny”, „zstępny”, „delikt”.

SPOSOBY OSIĄGANIA PRECYZJI - DEFINICJE

Rodzaje definicji:

- 1) **sprawozdawcze** - wskazuje, jakie znaczenia ma lub miał definiowany wyraz w danym języku.
- 2) **projektujące** – definicja, która ustala znaczenie jakiegoś słowa na przyszłość:
 - a) **konstrukcyjna** - ustala znaczenie pewnego wyrazu na przyszłość nie licząc się z dotychczasowym znaczeniem wyrazu (wprowadza nowe znaczenie lub nowe słowo),
 - b) **regulująca** - ustala na przyszłość wyraźne znaczenie pewnego wyrazu licząc się z dotychczasowym, niedostatecznie określonym znaczeniem wyrazu definiowanego (usuwa nieostrość znaczeniową).

W TEKSTACH PRAWNYCH NIE ZAMIESZCZA SIĘ
DEFINICJI SPAWOZDAWCZYCH (OD TEGO SĄ
SŁOWNIKI)

Pamiętać:

zwroty definicyjne są normami - nakazują interpretatorom
przypisywać definiowanym zwrotom określone w definicji
znaczenie.

§ 146. 1. W ustawie lub innym akcie normatywnym formułuje się definicję danego określenia, jeżeli:

- 1) dane określenie jest wieloznaczne;
- 2) dane określenie jest nieostre, a jest pożądane ograniczenie jego nieostrości;
- 3) znaczenie danego określenia nie jest powszechnie zrozumiałe;
- 4) ze względu na dziedzinę regulowanych spraw istnieje potrzeba ustalenia nowego znaczenia danego określenia.

ZAKAZ DEFINIOWANIA TERMINÓW USTAWOWYCH BEZ UPOWAŻNIENIA

§ 149 ZTP:

W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej.

Wyrok NSA z dnia 30 października 2007 r., sygn. II OSK 1954/06:

„Skoro bowiem ustawodawca używa tego pojęcia w znaczeniu potocznym, niedopuszczalne jest inne rozumienie tego pojęcia w akcie o randze niższej niż ustawa. Taką zasadę wyinterpretować można z treści § 149 rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U.02.100.908), zgodnie z którym, w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych. W szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia pojęć zawartych w ustawie upoważniającej. Zakaz zawarty w tym przepisie jest konsekwencją wynikającej z Konstytucji hierarchicznej budowy systemu źródeł prawa. **Nieprzestrzeganie go prowadziłoby do nieuzasadnionej, pozbawionej ustawowej podstawy zmiany treści ustawy przez akt niższego rzędu, co jest nie do pogodzenia z zasadą pewności prawa.** Nie należy zatem formułować definicji wyrażen ustawowych w aktach niższego rzędu, niezależnie od tego, jakich kategorii spraw miałyby dotyczyć. Uzasadnieniem tego poglądu jest to, że upoważnianie do definiowania pojęć ustawowych jest w istocie równoznaczne z ingerencją w treść ustawy w tym zakresie”.

Uzasadnienie zakazu definiowania określeń ustawowych

- 1) jeżeli w ustawie znajduje się już definicja, to definicja w akcie prawa miejscowego zmierza wprost do modyfikacji treści ustawy;
- 2) jeżeli w ustawie nie ma definicji ustawowej, to definicja w akcie prawa miejscowego i tak zmierza do zmiany woli ustawodawcy;
ustawodawca nie definiując bowiem jakiegoś wyrażenia wyraził wolę, aby było ono rozumiana tak jak będzie to wynikało z użycia reguł wykładni;
inaczej: gdyby chciał zdefiniować jakieś wyrażenie, zrobiłby to.
- 3) definiując określenie ustawowe za pomocą aktu prawa miejscowego wkracza się *de facto* w kompetencje ustawodawcy.

ELASTYCZNOŚĆ TEKSTU PRAWNEGO

Tekst prawny powinien być na tyle elastyczny, by nie zachodziła potrzeba zbyt częstych jego zmian.

Sposoby osiągnięcia:

- zwroty nieostre,
- klauzule generalne.

Zwroty nieostre powinny być zrelatywizowane do kryteriów ustalania granic nieostrości:

- „wysoki mężczyzna” (kryterium rozstrzygnięcia będzie wzrost)
- „wielki mężczyzna” (brak jednoznacznego kryterium rozstrzygnięcia).

Niezamierzona nieostrość jest błędem!

Wyrok NSA z dnia 13 marca 2013 r., sygn. II OSK 2570/12:

Uprawnienie gminy do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej nie może usprawiedliwić formułowania niejasnych i nieczytelnych regulacji, w wyniku stosowania których mogłoby dojść do niedających się pogodzić odrębności w sposobie postępowania odbiorców tych norm. Zgodzić się należy z Sądem I instancji, że takie nieprecyzyjne sformułowanie zostało użyte przez Radę Miejską w Lublińcu (...) w części dotyczącej wyrażenia: "**w kolorze naturalnym**", które nie zostało w żadnym miejscu tej uchwały zdefiniowane, co powoduje trudności w rozumieniu tej normy, a w konsekwencji uniemożliwia dostosowanie się adresata do przewidzianych w tej normie warunków.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO Nr NK-N.4131.104.59.2013.AS dnia 22 października 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Dol. z 2013 r. poz. 5454):

Zdaniem organu nadzoru użyte przez Radę Miejską zwroty **„regularna forma rozplanowania”**, **„podobne parametry”** oraz **„podobne relacje powierzchni”** nie wypełniają w tym zakresie upoważnienia ustawowego. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 czerwca 2009 r. (sygn. akt II OSK 1854/08): miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego, stanowiący o ograniczeniach w sposobie wykonywania prawa własności, winien stanowić o tym w sposób „czytelny i budzący jak najmniej wątpliwości interpretacyjnych”. Jeżeli tego nie czyni, budząc wątpliwości zasadniczej natury co do przeznaczenia terenu, to rzeczywiście może stanowić zagrożenie dla standardów demokratycznego państwa, powielając wątpliwości na etapie rozstrzygnięć indywidualnych. W konsekwencji taki plan to prosta droga do niekończących się sporów interpretacyjnych.

Podobne (zakwestionowane) przykłady:

„bryła budynku należy nawiązać do istniejącej w sąsiedztwie zabudowy o charakterystycznych cechach regionalnych”

„nowa zabudowa powinna tworzyć jednorodną architektoniczną całość z budynkami istniejącymi na działce sąsiedniej”

„Ustala się zasadę prowadzenia granic działek w kierunku zblizonym do prostopadłego i równoległego do układu drogowego”

KLAUZULE GENERALNE

Są to przepisy zawierające odesłania do innych niż prawo systemów normatywnych.

Przykłady: „zasady współżycia społecznego”, „dobre obyczaje”, „interes społeczny”.

Warto wiedzieć:

Korespondencja dyrektyw redagowania i interpretowania tekstów prawnych

Tworzenie prawa (zakodowywanie norm prawnych w przepisach prawnych) i interpretacja prawa (odkodowywanie norm prawnych z przepisów prawnych) to „dwie strony tego samego medalu”.

Legislator musi zdawać sobie sprawę z tego, że tworzony przez niego tekst prawny będzie przedmiotem interpretacji - musi znać dyrektywy wykładni i mieć ich świadomość podczas redagowania tekstu aktu normatywnego.

§ 10 ZTP: Do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami.

Dyrektywa wykładni:

„W obrębie danego aktu lub gałęzi prawa różnokształtnym zwrotom nie należy przypisywać tego samego znaczenia” (zakaz wykładni synonimicznej) („remont” a „modernizacja”; „fałszywy” a „oszukańczy”)

„W obrębie danego aktu lub gałęzi prawa tym sam zwrotom nie należy przypisywać odmiennego znaczenia” (zakaz wykładni homonimicznej)

§ 10 ZTP: Do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami.

Ileć w planie jest mowa o:

14) modernizacji – należy przez to rozumieć działania o charakterze remontowym, polegające na poszerzeniu zakresu typowych prac remontowych, tj. podniesienie standardu technicznego obiektu w przeprowadzanym remoncie, poprzez zastosowanie nowych technologii, materiałów;

W tym samym planie:

1) dopuszczalne kierunki przekształceń zabudowy istniejącej:

a) modernizacje, remonty i rozbudowy istniejących budynków, zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi,

USTAWA
z dnia 16 kwietnia 1993 r.
o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Art. 8. Czynem nieuczciwej konkurencji jest opatrywanie towarów lub usług **falszywym** lub **oszukańczym** oznaczeniem geograficznym wskazującym bezpośrednio albo pośrednio na kraj, region lub miejscowość ich pochodzenia albo używanie takiego oznaczenia w działalności handlowej, reklamie, listach handlowych, rachunkach lub innych dokumentach.

Słownik języka polskiego:

falszywy:

1. «podrobiony»
2. «niezgodny z prawdą»
3. «obłudny; też: świadczący o czyjejś obłudzie»
4. «podszywający się pod kogoś»
5. «nieharmoniczny»

oszukańczy: «polegający na oszustwie lub będący oszustwem»

oszustwo: «świadome wprowadzenie kogoś w błąd lub wykorzystanie czyjegoś błędu dla własnej korzyści»

Wniosek: podstawowym narzędziem pracy intepretatora, ale także legislatora powinien być słownik! (a w gruncie rzeczy kilka i to wielotomowych :)

Przy okazji: „lub” a „albo”

„lub” - **alternatywa nierozłączna** (zwykła) - prawdziwa, gdy przynajmniej jedno ze zdań składowych jest prawdziwe

„albo” - **alternatywa rozłączna** - prawdziwa, gdy dokładnie jedno ze zdań składowych jest prawdziwe

p	q	$p \vee q$
1	1	1
1	0	1
0	1	1
0	0	0

p	q	$p \perp q$
1	1	0
1	0	1
0	1	1
0	0	0

Przykład zastosowania:

Tekst pierwotny (od 1997 r.):

Art. 226. § 1. Kto znieważa funkcjonariusza publicznego **albo** osobę do pomocy mu przybraną podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Wersja po nowelizacji (od 2008 r.):

Art. 226. § 1. Kto znieważa funkcjonariusza publicznego **lub** osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Przykład absurdu logicznego:

USTAWA z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych

Art. 12. 1. Zwłoki mogą być pochowane przez złożenie w grobach ziemnych, w grobach murowanych **lub** katakumbach **i** zatopienie w morzu. Szczątki pochodzące ze spopielenia zwłok mogą być przechowywane także w kolumbariach.

Konieczność zastosowania **argumentum ab absurdo**: należy odrzucić taką interpretację przepisu, która prowadzi do absurdalnych konsekwencji lub niemożliwych do zaakceptowania konsekwencji.

Powoływanie tytułu ustawy i dzienników urzędowych

Dzienniki przed 2012 r.:

Tekst pierwotny bez zmian:

„Ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101 poz. 1178)”

„Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717)

Tekst pierwotny ze zmianami:

„Ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101 poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679 i Nr 102, poz. 1115)”

Obecnie (po 1 stycznia 2012 r.):

Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych:

Art. 20. 1. Dziennik urzędowy wydaje się **z zachowaniem kolejności pozycji** w danym roku kalendarzowym, z tym że w przypadku Monitora Polskiego B zachowuje się kolejność numerów, pozycji i stron.

§ 158 ust. 7 ZTP:

Oznaczenie dzienników urzędowych formułuje się w postaci: „(... (skrót nazwy dziennika urzędowego) poz. ... i ... , z ... r. poz. ... oraz z ... r. poz. ...)”, przy czym w przypadku ogłoszenia w dzienniku urzędowym pierwotnego tekstu aktu normatywnego w innym roku niż wymieniony w dacie tego aktu oraz w przypadku ogłoszenia tekstu jednolitego aktu normatywnego, po powołaniu skrótu nazwy dziennika urzędowego podaje się rocznik tego dziennika urzędowego („z ... r.”).

Przykład:

a) tekst pierwotny:

ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (**Dz. U. poz. 1560**)

b) tekst ze zmianami:

ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (**Dz. U. poz. 1560, z 2019 r. poz. 245 i 1234**)

c) tekst jednolity:

ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (**Dz. U. z 2024. poz. 1077**)

d) tekst jednolity ze zmianami:

ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (**Dz. U. z 2024. poz. 1077, z 2025 r. poz. 567**)

Przykłady błędów:

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (~~tekst jednolity~~ Dz. U. z 2023 r. poz. 40) oraz art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (~~tekst jednolity~~ Dz. U. z 2021 r. poz. 1762 ze zmianami - ???) uchwała się, co następuje:

Traci moc Uchwała Nr XXXIX/564/2014 Rady Miasta Sopotu z dnia 5 września 2014 r. w sprawie: określenia zasad wnoszenia, cofania i zbywania przez Prezydenta Miasta Sopotu udziałów i akcji Gminy Miasta Sopotu w spółkach prawa handlowego (~~tekst jednolity ogłoszony Uchwałą~~ Nr XVI/210/2016 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 marca 2016 r.), ~~zmieniona Uchwałą~~ Nr XLI/557/2018 Rady Miasta Sopotu z dnia 11 czerwca 2018 r. i Uchwałą Nr XLIII/571/2018 Rady Miasta Sopotu z dnia 18 września 2018 r.

UCHWAŁA NR XIX/103/2015

RADY MIEJSKIEJ W SZCZYRKU

z dnia 29 grudnia 2015 r.

w sprawie zmiany Uchwały Nr LV/291/2014r. Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 25 lutego 2014 roku w sprawie określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso w opłacie miejscowej, zmienionej uchwałą Nr LVI/295/2014 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 25 marca 2014r., uchwałą Nr LVII/299/2014 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 29 kwietnia 2014r., uchwałą Nr LXIII/334/2014 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 30 września 2014r., uchwałą Nr III/6/2014 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 30 grudnia 2014r., uchwałą Nr IV/16/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 27 stycznia 2015r., uchwałą Nr VI/23/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 24 lutego 2015r., uchwałą Nr VIII/29/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 31 marca 2015r., uchwałą Nr X/37/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 28 kwietnia 2015r., uchwałą Nr XII/43/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 30 czerwca 2015r., uchwałą Nr XVI/62/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 29 września 2015r., uchwałą Nr XVII/70/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 27 października 2015r., i uchwałą Nr XVIII/83/2015 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 24 listopada 2015 roku

Znaczna liczba dzienników urzędowych

§ 158 ust. 5 ZTP:

Jeżeli liczba zmian aktu normatywnego, do którego następuje odesłanie, albo jego tekstu jednolitego **jest większa niż pięć**, można nie wymieniać roczników oraz pozycji dzienników urzędowych, w których ogłoszono te zmiany, a poprzestać jedynie na podaniu pozycji oraz, w razie potrzeby, rocznika dziennika urzędowego, w którym ogłoszono pierwotny tekst tego aktu albo jego ostatni tekst jednolity z dopiskiem „**z późn. zm.**”, po którym zamieszcza się odnośnik.

Przykład:

Art. 93. Dla bezrobotnych, którzy nabędą prawo do zasiłku w 1999 r., okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (**Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 225, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668 i Nr 108, poz. 684**), ustala się z uwzględnieniem stopy bezrobocia, jaka występowała w dniu 30 czerwca 1998 r. na obszarze działania rejonowego urzędu pracy obejmującym gminę, na której obszarze zamieszkuje bezrobotny.

(Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128 z późn. zm.¹⁾)

1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 225, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668 i Nr 108, poz. 684)

~~Uchwała **Nr III/28/15** Rady Gminy Przybielsk z dnia 19 października 2015 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji zmieniona uchwałą **Nr 221/XX/18** Rady Gminy Przybielsk z dnia 25 października 2018 r. i uchwałą **Nr 167/XIX/2025** Rady Gminy Przybielska z dnia 28 grudnia 2025 r.~~

Wersja prawidłowa:

Uchwała Rady Gminy Przybielsk z dnia 19 października 2015 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji (**Dz. Urz. Woj. Dol. poz. 15, z 2018 r. poz. 137 oraz z 2025 r. poz. 223**)

Ale:

- akty wewnętrznie obowiązujące niepublikwane w dziennikach urzędowych!

Czy w obowiązujących uchwałach trzeba na bieżąco uaktualniać (nowelizować) odesłania do dzienników ustaw powoływanych w tych uchwałach ustaw (np. w podstawach prawnych)?

NIE!!!

§ 159 ZTP:

Odesłania, o których mowa w § 156–158, są odesłaniami do obowiązujących przepisów prawnych **w brzmieniu, jakie będą one miały każdorazowo w czasie obowiązywania przepisu odsyłającego** (odesłanie dynamiczne).

§ 11 ZTP: W ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, a w szczególności apeli, postulatów, zaleceń, upomnień oraz uzasadnień formułowanych norm.

Normatywny charakter tekstu prawnego – tekst prawny nie służy do informowania, ale do wyrażania obowiązków (nakazów i zakazów);

Idiomatyczny charakter tekstu prawnego – obowiązki wyrażane są najczęściej za pomocą trybu oznajmującego – przepisy prawne z pozoru stanowią opis pewnych sytuacji, ale w istocie wyrażają nakazy bądź zakazy określonych zachowań.

Przykład przepisu, który nic nie wyraża:

„2. Nie ustala się nieprzekraczalnych linii zabudowy, ponieważ w planie ich nie wyznaczono.”.

Formy wyrażania obowiązków w tekstach prawnych

■ nakazowa:

„Nakazuje się realizację zabezpieczeń przed możliwością zanieczyszczenia wód gruntowych.”

„Art. 92. 1. Zakazuje się prowadzenia działalności akwizycyjnej na rzecz otwartego funduszu polegającej na działaniach mających na celu skłonienie kogokolwiek, aby przystąpił do otwartego funduszu lub pozostawał członkiem tego funduszu.”

„2a. Zabrania się spożywania napojów alkoholowych na ulicach, placach i w parkach, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.”

■ **powinnościowa:**

„Na terenie obiektu dzieci **powinny** znajdować się pod opieką rodziców”

ale czy „powinien” to „musi”, czy tylko „może” („dobrze by było, gdyby... ”)?

Art. 158 K.c.: „Umowa zobowiązująca do przeniesienia własności nieruchomości **powinna** być zawarta w formie aktu notarialnego.”

Ze względu na wieloznaczność słowa „powinien” użycie go w tekstach aktów normatywnych traktowane jest jako błąd!

■ opisowa:

- *polega na użyciu czasownika w trybie oznajmującym w trzeciej osobie liczby pojedynczej lub mnogiej;*

Przykłady:

„Dyrektorzy wydziałów **przedstawiają** sprawozdania, o których mowa w ust. 1 do 5 dnia każdego miesiąca.”

„Prezes **powołuje** zastępców spośród kandydatów wskazanych przez Radę.”

„Pracownik **zobowiązany jest** zgłosić przyczyny niemożności wykonania zleconego mu projektu najpóźniej ostatniego dnia terminu wyznaczonego do realizacji tego projektu.”

W tekstach prawnych **nie używa się formy rozkaznikowej**
(zdań zakończonych wykrzyknikiem).

W języku potocznym służy ona do wyrażania obowiązków,
które wymagają natychmiastowej reakcji adresata:

„Baczność!”

„Nie dotykaj!”

ARTYKUŁ/PARAGRAF

(zasady redagowania)

§ 5. Przepisy ustawy redaguje się **zwięźle i syntetycznie**, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tą ustawą.

§ 6. Przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w **sposób zrozumiały dla adresatów** zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

§ 8. 1. W ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.

2. W ustawie należy unikać posługiwania się:

1) określeniami specjalistycznymi (**profesjonalizmami**), jeżeli mają odpowiedniki w języku powszechnym;

2) określeniami lub **zapożyczeniami obcojęzycznymi**, chyba że nie mają dokładnego odpowiednika w języku polskim;

3) nowo tworzonymi pojęciami lub strukturami językowymi (**neologizmami**), chyba że w dotychczasowym słownictwie polskim brak jest odpowiedniego określenia.

ARTYKUŁ/PARAGRAF

(zasady redagowania)

§ 55:

- każdą samodzielną myśl ujmuje się w oddzielny artykuł;
- artykuł powinien być w miarę możliwości jednozdaniowy;

§ 7:

- zdania w ustawie redaguje się zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego, **unikając zdań wielokrotnie złożonych**;

Art. 285. § 1. Nieruchomość można obciążyć na rzecz właściciela innej nieruchomości (nieruchomości władnącej) prawem, którego treść polega bądź na tym, że właściciel nieruchomości władnącej może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, bądź na tym, że właściciel nieruchomości obciążonej zostaje ograniczony w możliwości dokonywania w stosunku do niej określonych działań, bądź też na tym, że właścicielowi nieruchomości obciążonej nie wolno wykonywać określonych uprawnień, które mu względem nieruchomości władnącej przysługują na podstawie przepisów o treści i wykonywaniu własności (służebność gruntowa).

Ogółem: 80 wyrazów ! (545 znaków bez spacji)

Art. 285. § 1. Nieruchomość można obciążyć na rzecz właściciela innej nieruchomości (nieruchomości władnącej) prawem, którego treść polega na tym, że:

- 1) właściciel nieruchomości władnącej może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, albo
- 2) właściciel nieruchomości obciążonej zostaje ograniczony w możliwości dokonywania w stosunku do niej określonych działań, albo
- 3) właścicielowi nieruchomości obciążonej nie wolno wykonywać określonych uprawnień, które mu względem nieruchomości władnącej przysługują na podstawie przepisów o treści i wykonywaniu własności.

Art. 42. W postępowaniu dotyczącym egzekucji należności pieniężnej osoba, która żąda wyłączenia rzeczy lub prawa majątkowego, może wpłacić do depozytu organu egzekucyjnego kwotę, na jaką zostały one oszacowane, albo kwotę równą należności pieniężnej łącznie z kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny uchyli wówczas czynności egzekucyjne odnośnie do rzeczy lub prawa, których żądanie wyłączenia dotyczy, co nie wpływa na dalszy tok postępowania o wyłączenie. W razie uwzględnienia żądania wyłączenia, kwota złożona do depozytu podlega zwrotowi. Jeżeli żądanie wyłączenia nie zostanie uwzględnione, egzekucję prowadzi się do kwoty złożonej do depozytu.

(4 zdania w jednym artykule - bez podziału na ustępy)

Art. 42. 1. W postępowaniu dotyczącym egzekucji należności pieniężnej osoba, która żąda wyłączenia rzeczy lub prawa majątkowego, może wpłacić do depozytu organu egzekucyjnego kwotę, na jaką zostały one oszacowane, albo kwotę równą należności pieniężnej łącznie z kosztami egzekucyjnymi.

2. W przypadku określonym w ust. 1 organ egzekucyjny uchyli czynności egzekucyjne odnośnie do rzeczy lub prawa, których żądanie wyłączenia dotyczy, co nie wpływa na dalszy tok postępowania o wyłączenie.

3. W razie uwzględnienia żądania wyłączenia, kwota złożona do depozytu podlega zwrotowi.

4. Jeżeli żądanie wyłączenia nie zostanie uwzględnione, egzekucję prowadzi się do kwoty złożonej do depozytu.

JEDNOSTKI SYSTEMATYZACYJNE WYŻSZEGO STOPNIA

c z ę ś c i

k s i ę g i

t y t u ł y

d z i a ł y

rozdziały

JEDNOSTKI SYSTEMATYZACYJNE WYŻSZEGO STOPNIA

(oznaczanie)

C z ę Ś ć **I**

K s i ę g a **II**

T y t u ł **III**

D z i a ł **IV**

Rozdział **5**

OZNACZANIE ROZDZIAŁÓW

Rozdział 8

Gospodarka finansowa w Lasach Państwowych

Art. 50. Lasy Państwowe prowadzą działalność na zasadzie samodzielności finansowej i pokrywają koszty działalności z własnych przychodów.

Art. 51. Rokiem obrachunkowym w Lasach Państwowych jest rok kalendarzowy.

Art. 52. 1. Lasy Państwowe sporządzają corocznie raport o stanie lasów oraz sprawozdanie finansowo-gospodarcze z działalności Lasów Państwowych.

OZNACZANIE PRZEPISÓW I ICH SYSTEMATYZACJA

§ 55. 1. Każdą samodzielną myśl ujmuje się w odrębny artykuł.

2. Artykuł powinien być w miarę możliwości **jednozdaniowy**.

3. **Jeżeli samodzielną myśl wyraża zespół zdań, dokonuje się podziału artykułu na ustępy.** W ustawie określonej jako "kodeks" ustępy oznacza się paragrafami (§).

4. Podział artykułu na ustępy wprowadza się także w przypadku, gdy między zdaniami wyrażającymi samodzielne myśli występują powiązania treściowe, ale treść żadnego z nich nie jest na tyle istotna, aby wydzielić ją w odrębny artykuł.

Jeden artykuł /paragraf – jedna myśl

Źle:

§ 6. 1. Traci moc uchwała Rady Miejskiej z dnia 30 października 2008r. w sprawie opłaty od posiadania psów na 2009 rok.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Dobrze:

§ 6. Traci moc uchwała Rady Miejskiej z dnia 30 października 2008r. w sprawie opłaty od posiadania psów na 2009 rok.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

OZNACZANIE PRZEPISÓW I ICH SYSTEMATYZACJA

Oznaczanie przepisów w tekście ustawy:

- **Art. 1.** – **artykuł** – akapit, skrót „art.”, cyfra arabska z kropką prawej strony;
- **1.** – **ustęp** – akapit, cyfra arabska z kropką z prawej strony;
- **§ 1.** – **paragraf** – (tylko w kodeksach), akapit, symbol „§”, cyfra arabska z kropką z prawej strony;
 - 1)** – **punkt** – cyfra arabska z nawiasem z prawej strony (bez kropki);
 - a)** – **litera** – mała litera alfabetu łacińskiego, oprócz liter właściwych wyłącznie językowi polskiemu (ą, ę, ś, ć, ł, ń, ó, ż, ź) z nawiasem z prawej strony;
 - - **tiret** – pozioma kreska;
 - - - **podwójne tiret** – dwie poziome kreski,

Należy pamiętać, że:

- punkty, litery i tiret służą wyłącznie do wyliczeń;
- nie wprowadza się jednoelementowych wyliczeń – dokonujemy wyliczenia tylko wówczas, jeśli wyliczone miałyby zostać przynajmniej dwa elementy;
- przyjmuje się, że pomiędzy elementami wyliczenia zachodzi koniunkcja – jeśli chcemy wprowadzić alternatywę, powinniśmy to wyraźnie zaznaczyć („lub” – alternatywa nierozłączna, „albo” – alternatywa rozłączna);

Początek wyliczenia

Art. 9. **Sprzedaż** detaliczną napojów alkoholowych, zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, prowadzi się w punktach sprzedaży, **którymi są:**

- 1) sklepy branżowe ze sprzedażą napojów alkoholowych;
- 2) wydzielone stoiska - w samoobsługowych placówkach handlowy powyżej powierzchni sprzedażowej powyżej 200 m²;
- 3) pozostałe placówki samoobsługowe oraz inne placówki handlowe, w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż napojów alkoholowych.

Oznaczanie przepisów przy ich powoływaniu:

art. 1 – skrót „art.” bez względu na liczbę i przypadek + cyfra arabska z prawej strony bez kropki;

ust. 1 – skrót „ust.” bez względu na liczbę i przypadek + cyfra arabska bez kropki;

§ 1 – symbol „§” bez względu na liczbę i przypadek + cyfrą arabską bez kropki;

pkt 1 – skrót „pkt” (bez kropki!) bez względu na liczbę i przypadek + cyfra arabska bez nawiasu;

lit. a – skrót „lit.” bez względu na liczbę i przypadek + litera alfabetu łacińskiego bez nawisu;

tiret pierwsze – wyraz „tiret” + wyrażony słownie numer porządkowy tego tiret (w rodzaju nijakim);

podwójne tiret pierwsze – jak wyżej

OZNACZANIE PRZEPISÓW I ICH SYSTEMATYZACJA

(przykład)

Art. 14. 1. Zwalnia się od podatku podatników:

(...)

1. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się:

1) od 1 stycznia 2001 r., w przypadku podatników:

a) wykonujących czynności w zakresie handlu, w tym również obnośnego i obwoźnego, oraz wykonujących usługi w zakresie:

- gastronomii,
- mechaniki precyzyjnej,
- mechaniki maszyn biurowych;

Powoływanie:

„Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ...”

Oznaczanie przepisów w aktach podstawowych (przykład)

§ 29. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 11U ustala się przeznaczenie:

- 1) usługi I;
- 2) usługi II;
- 3) handel detaliczny małopowierzchniowy B;
- 4) handel detaliczny wielkopowierzchniowy;

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) w wydzieleniu wewnętrznym (B) nie dopuszcza się usług II, handlu detalicznego małopowierzchniowego B, handlu detalicznego wielkopowierzchniowego i obiektów pomocy społecznej;
- 2) wymiar pionowy budynku lub budowli przekrytej dachem, mierzony od poziomu terenu przy budynku lub budowli do:
 - a) najwyższego punktu pokrycia dachu i do najwyższego punktu obudowy estetycznej nie może być większy niż:
 - 8 m w wydzieleniu wewnętrznym (B),
 - 20 m poza wydzieleniami wewnętrznymi,
 - b) najniższego punktu pokrycia dachu nie może być mniejszy niż:
 - 7 m w wydzieleniu wewnętrznym (B),
 - 14 m poza wydzieleniami wewnętrznymi;

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.72.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO z dnia 2 października 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. Poz. 5090)

Występujące w przedmiotowym planie błędy redakcyjne powodują, między innymi, iż na ustalenia planu nie można właściwie się powołać, gdyż w przedmiotowej uchwale ustępy i punkty oznaczono w taki sam sposób, a mianowicie za pomocą cyfry arabskiej i prawego nawiasu. Bez rozróżnienia punktów i ustępów odwołanie się do jej treści jest właściwie niemożliwe, bowiem paragrafy zawierają kilka punktów oznaczonych tymi samymi cyframi. W samej treści uchwały odwoływano się do ustępów, w których zawarte są ustalenia niniejszej uchwały, ale zgodnie z Zasadami - § 57 ust. 2 - ustępy należy oznaczyć za pomocą cyfr arabskich z kropką bez nawiasu, a w przedmiotowej uchwale takie oznaczenia jednostek redakcyjnych nie występują. Nie zachowano również ciągłości numeracji punktów w obrębie paragrafu. co jest sprzeczne z § 57 ust. 3 Zasad. Dodatkowo należy wskazać, że w niniejszej uchwale naruszono § 124 ust 2. Zasad, gdyż paragrafy można dzielić na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tiret, a takiego jednoznacznego podziału przedmiotowa uchwała nie zawiera.

UCHWAŁA NR XL/123/03
RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA

z dnia 13 czerwca 2002 r.

w sprawie ustalenia limitu licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką w roku 2003.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 41 ust. 1 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1998 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591), w związku z art. 6 ust. 6 ustawy z 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371) Rada Miejska Wrocławia uchwala, co następuje:

~~§ 1~~

Ustala się na rok 2003 limit nowych licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką w liczbie 130.

Część wspólna wyliczenia

Art. 16. Amortyzacji podlegają, z zastrzeżeniem art. 16c, nabyte nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

- 1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego;
- 2) spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego;
- 3) prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej;

o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Tytuł aktu prawa miejscowego

§ 143. Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, a do przepisów porządkowych - również w dziale I rozdział 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 16. W tytule ustawy w oddzielnych wierszach zamieszcza się:

- 1) oznaczenie rodzaju aktu;
- 2) datę ustawy;
- 3) ogólne określenie przedmiotu ustawy.

Tytuły uchwał należy budować zgodnie z zasadami przewidzianymi dla rozporządzeń.

§ 120 ust. 1 ZTP:

W tytule rozporządzenia w oddzielnych wierszach zamieszcza się:

- 1) oznaczenie rodzaju aktu;
- 2) nazwę organu wydającego rozporządzenie/uchwałę;
- 3) datę rozporządzenia/uchwały;
- 4) określenie przedmiotu rozporządzenia/uchwały.

4. Oznaczenie rodzaju aktu oraz nazwę organu wydającego rozporządzenie/uchwałę pisze się wielkimi literami.

§ 17. Datę ustawy poprzedza się zwrotem „z dnia”, a następnie zamieszcza się wskazanie dnia zapisanego cyframi arabskimi, nazwę miesiąca określoną słownie oraz wskazanie roku zapisanego cyframi arabskimi ze znakiem „r.”, jako krótem wyrazu „rok”.

§ 19. Określenie przedmiotu ustawy może być:

- 1) opisowe – rozpoczynające się od przyimka „o”, pisanego małą literą;
- 2) rzeczowe – rozpoczynające się od wyrazów „Kodeks”, „Prawo” albo „Ordynacja”, pisanych wielką literą, w przypadku gdy ustawa wyczerpująco reguluje obszerną dziedzinę spraw, albo rozpoczynające się od wyrazów „Przepisy wprowadzające ...”, w przypadku gdy ustawa jest ustawą wprowadzającą.

Argumentacja przeciwko numerowaniu aktów prawa miejscowego:

- 1) argument z Zasad techniki prawodawczej;
- 2) argument z jednolitej konwencji redagowania aktów normatywnych jednego państwa;
- 3) argument z komunikatywności (perspektywa adresata);
- 4) argument z publikowania aktów normatywnych (konsekwencje dla powoływania);
- 5) argument z braku użyteczności (wyszukiwanie aktów normatywnych przez ich adresatów);
- 6) argument z instrukcji kancelaryjnej, która prawdopodobnie inspirowała praktykę numerowania.

Określenie przedmiotu aktu prawa miejscowego rozpoczyna się od zwrotu „w sprawie...”

Rzeczowe określenie przedmiotu jest w zasadzie zastrzeżone dla ustaw.

Akty praw miejscowego posługują się niekiedy określeniami zbliżonymi w formie do określeń rzeczowych: „Statut”, „Regulamin”, „Program” (nie ma to jednak uzasadnienia w ZTP).

UCHWAŁA
RADY GMINY ...
z dnia ...
w sprawie ...

UCHWAŁA
RADY POWIATU ...
z dnia ...
w sprawie ...

ZARZĄDZENIE
STAROSTY ...
z dnia ...
w sprawie ...

Oznaczenie organu:

Art. 15. 1. Z zastrzeżeniem art. 12 organem stanowiącym i kontrolnym w gminie jest **rada gminy**.

2. Jeżeli siedziba rady gminy znajduje się w mieście położonym na terytorium tej gminy, rada nosi nazwę **rady miejskiej**.

Rada Miasta Wrocławia

Rada Gminy Długoleka

~~Rada Gminy w Czarnym Borze~~

określenie przedmiotu:

w sprawie ...

Często zbędne zwroty:

w sprawie **określenia**

w sprawie **wprowadzenia**

w sprawie **ustalenia**

w sprawie **uchwalenia**

(...)

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obrębu Budziszów

(...)

w sprawie ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez
właścicieli nieruchomości za odbieranie odpadów komunalnych

UCHWAŁA NR ~~XL/123/03~~

RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA

z dnia 13 czerwca 2002 r.

**w sprawie ~~ustalenia~~ limitu licencji na wykonywanie transportu
drogowego taksówką w roku 2003.**

Określenie przedmiotu

- § 18. 1. Przedmiot ustawy określa się możliwie **najzwięźlej**, jednakże w sposób adekwatnie informujący o jej treści.
2. Określając przedmiot ustawy, **nie przytacza się tytułów innych ustaw**, z wyjątkiem ustawy zmieniającej i ustawy wprowadzającej inną ustawę, w których podaje się odpowiednio tylko przedmiot ustawy zmienianej albo ustawy wprowadzanej.

UCHWAŁA NR XXXVII/71/09
RADY POWIATU WAŁBRZYSKIEGO

z dnia 22 grudnia 2009 r.

w sprawie określenia zasad rozliczania tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli, dla których ustalony plan zajęć jest różny w poszczególnych okresach roku szkolnego, zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze w szkołach, placówkach oświatowych i placówkach opiekuńczo-wychowawczych, zasad zwalniania od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych oraz określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli szkół, placówek oświatowych i placówek opiekuńczo-wychowawczych niewymienionych w **art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela**, a także zasad zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w formie zaocznej i w kształceniu na odległość

w sprawie regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, zasady wynagradzania za godziny nadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw, oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń ze stosunku pracy zatrudnionym w poszczególnych placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę Miejska Zawidów na rok 2007.

Wersja I

w sprawie regulaminu dodatków, wynagrodzeń za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz w sprawie innych świadczenia dla nauczycieli.

Wersja II

w sprawie dodatków, wynagrodzeń za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz w sprawie innych świadczenia dla nauczycieli

Nie powinno zamieszczać się zasadniczej treści aktu normatywnego w załączniku.

- § 29. 1. Ustawa może zawierać załączniki; odesłania do załączników zamieszcza się w przepisach merytorycznych ustawy.
2. W załącznikach do ustawy zamieszcza się w szczególności **wykazy, wykresy, wzory, tabele i opisy o charakterze specjalistycznym.**

Powoływana powinna być uchwała, a załączniki wyjątkowo (*„Na podstawie § 1 Załącznika do uchwały...”*).

Akt ma podwójną numerację jednostek redakcyjnych: uchwały i załącznika.

Jeśli jednak treść normatywna zawarta jest w załączniku (co nie jest zalecane), to oznaczenie treści normatywnej powinno znaleźć się w cudzysłowie.

**UCHWAŁA
RADY GMINY X**

z dnia

w sprawie „Regulaminu dodatków, wynagrodzeń, nagród oraz innych świadczeń dla nauczycieli.”

PODSTAWA PRAWNA UCHWAŁY

§ 121:

- tekst rozporządzenia rozpoczyna się od przytoczenia **przepisu** ustawy zawierającego upoważnienie ustawowe, jako podstawy prawnej wydania rozporządzenia;
- jeżeli upoważnienie ustawowe jest wyrażone w kilku przepisach, jako podstawę prawną wydania rozporządzenia przytacza się **przepis**, który wskazuje organ upoważniony do jego wydania oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu.

ROZPORZĄDZENIE (PRZEPIS UPOWAŻNIAJĄCY)

§ 63:

W przepisach upoważniających do wydania rozporządzenia wskazuje się:

- organ właściwy do wydania rozporządzenia;
- rodzaj aktu;
- zakres spraw przekazywanych do uregulowania w rozporządzeniu;
- wytyczne dotyczące treści rozporządzenia.

Rodzaje upoważnień (§ 68 ZTP):

- obligatoryjne:

„ ... (nazwa organu) określi, w drodze rozporządzenia,"

- fakultatywne:

"..... (nazwa organu) może określić, w drodze rozporządzenia,"

§ 74. 1. Przepisowi upoważniającemu do współuczestniczenia w wydaniu rozporządzenia, uchwały albo zarządzenia nadaje się brzmienie:

1) jeżeli współuczestniczenie ma polegać na wspólnym wydaniu aktu normatywnego przez upoważnione podmioty:

"Minister (inny podmiot) • oraz minister (inny podmiot) • określa (mogą określić) • ";

2) jeżeli współuczestniczenie ma polegać na osiągnięciu porozumienia w sprawie treści aktu normatywnego, a następstwem braku porozumienia ma być to, że akt nie dochodzi do skutku:

"Minister (inny podmiot) • w porozumieniu z ministrem (innym podmiotem) • określi (może określić) • ";

3) jeżeli współuczestniczenie ma polegać jedynie na samym wyrażeniu opinii o projekcie aktu normatywnego, a następstwem niezasięgnięcia opinii ma być to, że akt nie dochodzi do skutku:

"Minister (inny podmiot) • , po zasięgnięciu opinii (nazwa podmiotu) • , określi (może określić) • ";

4) jeżeli współuczestniczenie ma polegać na zainicjowaniu aktu normatywnego przez inny podmiot, a następstwem braku inicjatywy jest niemożność wydania aktu przez podmiot upoważniony do jego wydania:

"Minister (inny podmiot) • , na wniosek ministra (innego podmiotu) • , określi (może określić) • ".

3. Podstawę prawną wydania rozporządzenia wyraża się zwrotem:

„Na podstawie art. ... ustawy ... (*tytuł ustawy z oznaczeniem dziennika urzędowego*) zarządza się, co następuje:”

Zasada „jedno upoważnienie – jedno rozporządzenie (uchwała)”

§ 119. 1. Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu.

Wyjątek:

2. Jeżeli jedno upoważnienie ustawowe przekazuje do uregulowania **różne sprawy, które dają się tematycznie wyodrębnić** tak, że ich zakresy są rozłączne, można wydać na podstawie takiego upoważnienia więcej niż jedno rozporządzenie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba we Wrocławiu z 2008-02-26, IV SA/Wr 12/08

Nie można zaakceptować stanowiska, że rady gmin, rady powiatów i sejmiki województw mogą podejmować uchwały nie tylko na podstawie wyraźnego upoważnienia zawartego w ustawie (szczególnego lub generalnego), ale też na podstawie przepisów rozporządzeń.

Akty prawa miejscowego można stanowić wyłącznie na w granicach i podstawie ustaw. **Wyklucza to możliwość powoływania się na upoważnienie zawarte w rozporządzeniach i prowadzi do wniosku, że stanowienie aktów prawa miejscowego w oparciu o upoważnienie wyprowadzone z aktu podustawowego, uznać należy za niekonstytucyjne** (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 grudnia 2002 r., P 6/02, OTK-A z 2002 r., nr 7, poz. 91 dotyczący konstytucyjności wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych). Skoro ustrojodawca w art. 94 zdecydował, że upoważnienia do stanowienia prawa miejscowego winien udzielać ustawodawca, to za niedopuszczalne należy uznać udzielanie tego upoważnienia w akcie podustawowym. Stanowienie prawa miejscowego na podstawie rozporządzenia jest w istocie działaniem bez podstawy prawnej, naruszającym regułę wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP i skutkującą kwalifikowaną wadą aktu powodującą jego nieważność.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2004-11-18, FSK 1188/04

Nie jest do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawnym taka sytuacja, aby rada gminy mogła stanowić o wydaniu aktu prawa miejscowego w sprawach podatkowych na podstawie upoważnienia ustawowego, **w dniu w którym takie upoważnienie oficjalnie nie weszło w życie.**

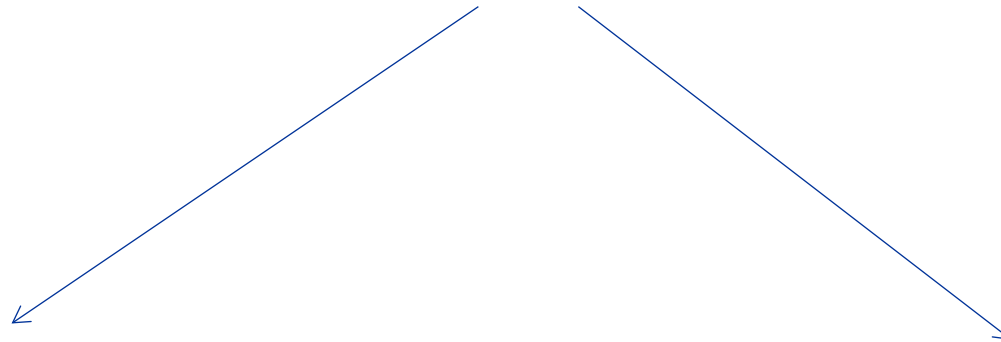
SKUTKI ZMIANY PRZEPISU UPOWAŻNIAJĄCEGO

§ 32. 1. Jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy, albo uchyla się przepis ustawy upoważniający do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą odpowiednio z dniem wejścia w życie ustawy uchylającej albo z dniem wejścia w życie przepisu uchylającego upoważnienie do wydania tego aktu.

2. Jeżeli zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego w ten sposób, że zmienia się rodzaj aktu wykonawczego, zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym lub wytyczne dotyczące Treści tego aktu, przyjmuje się, że akt wykonawczy wydany na podstawie tego przepisu upoważniającego traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie przepisu zmieniającego treść przepisu upoważniającego.

3. Jeżeli zmiana treści przepisu upoważniającego polega na tym, że zmienia się organ upoważniony do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt zachowuje moc obowiązującą; w takim przypadku organem upoważnionym do zmiany lub uchylecia aktu wykonawczego wydanego na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego jest organ wskazany w zmienionym upoważnieniu.

UPOWAŻNIENIE DO WYDANIA AKTU PRAWA MIEJSCOWEGO



GENERALNE
(zawarte w ustawie samorządowej)

SZCZEGÓŁOWE
(zawarte w innej ustawie)

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Szczecinie z 2007-01-16, II SA/Sz 1180/06

wskazać należy, że § 121 rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", zawiera regulacje dotyczące **zasad powoływania podstawy prawnej** rozporządzeń, przy czym odpowiednio zastosowanie znajduje on również do aktów prawa miejscowego. Przepis ten stanowi, iż w sytuacji, gdy upoważnienie ustawowe jest wyrażone w kilku przepisach, jako podstawę prawną wydania rozporządzenia przytacza się **przepis, który wskazuje organ upoważniony do jego wydania oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu.**

Przykład upoważnienia ustawowego:

USTAWA

z dnia 21 czerwca 2001 r.

o ochronie praw lokatorów.

Art. 21. 1. Rada powiatu uchwała:

1) wieloletnie programy gospodarowania
mieszkaniowym zasobem gminy,

2) zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład
mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania
lokali, których najem jest związany z relacją pracy, jeżeli w
mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten
cel.

UCHWAŁA RADY GMINY X

z dnia 29 października 2003 r.

**w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład
mieszkaniowego zasobu gminy i lokali mieszkalnych.**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) ~~oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591)~~ uchwała się, co następuje:

TREŚĆ AKTÓW PRAWA MIEJSCOWEGO

§ 115 – 118:

- W rozporządzeniu zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym.
- W rozporządzeniu nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą lub z innymi ustawami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, chyba że przepis upoważniający wyraźnie na to zezwala.
- W rozporządzeniu nie zamieszcza się przepisów karnych oraz przepisów odsyłających do przepisów karnych.
- W rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

ZAKAZ MODYFIKOWANIA I POWTARZANIA PRZEPISÓW USTAWOWYCH

§ 4. 1. Ustawa nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach.

2. W ustawie nie powtarza się również postanowień umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską oraz dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe, którym Rzeczpospolita Polska przekazała kompetencje organów władzy państwowej w niektórych sprawach.

3. W ustawie można odsyłać do przepisów tej samej lub innej ustawy oraz do postanowień, o których mowa w ust. 2; nie odsyła się do przepisów innych aktów normatywnych.

4. W ustawie **nie można zamieszczać przepisów nakazujących stosowanie innych aktów normatywnych, w tym umów i aktów, o których mowa w ust. 2.**

Zagadnienie powtarzania przepisów ustawowych w aktach prawa miejscowego

- 1) argument z normatywności;
- 2) argument z ekonomii tekstu prawnego;
- 3) argument z podziału kompetencji prawodawczej (powtarzanie przepisu może być postrzegane jak regulowanie pewnej materii);
- 4) argument z komunikatywności i zrozumiałości („*powtarzanie nie jest złe*”).
- 5) argument „ze zmiany ustawy” (zmiana przepisu ustawowego może sytuować automatycznie przepis aktu prawa miejscowego jako niezgodnego z ustawą);
- 6) argument z Zasad techniki prawodawczej (§ 118 w związku z § 141):

„§ 118. W rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych”.

Wyrok NSA z 2009-09-30 II OSK 1077/09:

Powtórzenie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje, jak też jest dezinformujące. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. Uchwała organu gminy nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą.

Wyrok WSA Gliwice z 2007-03-29 II SA/GI 831/06

Powtórzenie w akcie prawa miejscowego - zapisów zamieszczonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami **narusza zasady techniki legislacyjnej** (§ 118 w zw. z § 143 Zasad techniki prawodawczej stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" - Dz.U. Nr 100, poz. 908).

Wyrok WSA Wrocław z 2005-11-25 II SA/Wr 2497/03

Nie jest dopuszczalne powtórzenie w jakimkolwiek akcie wydanym przez organy samorządowe regulacji ustawowych.

Kolejność przepisów:

Przepisy ogólne:

- przepisy określające zakres przedmiotowy aktu;
- przepisy określające zakres podmiotowy aktu;
- definicje (i skróty);

Przepisy szczegółowe:

- przepisy prawa materialnego;
- przepisy ustrojowe;
- przepisy proceduralne;
- przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne;

Przepisy epizodyczne

Przepisy zmieniające

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Przepisy końcowe:

- uchylające;
- o wygaśnięciu mocy obowiązującej.
- o wejściu w życie

Przepisy ogólne

- przepisy określające zakres spraw regulowanych ustawą (**zakres przedmiotowy ustawy**);
- przepisy określające podmioty, których ustawa dotyczy (**zakres podmiotowy ustawy**);
- objaśnienia użytych w ustawie określeń i skrótów (**definicje legalne**);
- inne postanowienia wspólne dla wszystkich albo dla większości przepisów merytorycznych zawartych w ustawie (**np. zasady ogólne**);

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) warunki produkcji żywności, substancji pomagających w przetwarzaniu, dozwolonych substancji dodatkowych oraz obrotu tymi artykułami,
- 2) wymagania dotyczące zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej artykułów, o których mowa w pkt 1,

Art. 2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) środków spożywczych produkowanych, przechowywanych, spożywanych wyłącznie we własnym gospodarstwie domowym do zaspokajania potrzeb tego gospodarstwa lub przywożonych w tym celu z zagranicy,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych.

§ 1. Uchwała ma zastosowanie do lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

§ 1. Uchwała określa zasady usytuowania:

- 1) punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży;
- 2) punktów podawania napojów alkoholowych.

§ 1. Uchwała określa zasady i kryteria nabywania, zbywania i obciążania, a także zasady wydzierżawiania i najmu nieruchomości oraz lokali na czas oznaczony dłuższy niż trzy lata lub czas nieoznaczony.

Przepisy ogólne

(zakres podmiotowy – przykłady)

Art. 1. 1. Ustawie podlegają nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w:

- 1) publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (...);
- 2) zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich (...);

Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariuszy Policji i pożarnictwa:

- 1) zajmujących stanowiska nauczycieli w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych wojskowych i resortu spraw wewnętrznych i administracji;
- 2) wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem.

Definicje w układzie tekstu prawnego

- słowniczek;
- definicja agregatowa;
- definicje nawiasowe;

§150 ust. 3 ZTP: Jeżeli ustawa zawiera wiele wielokrotnie powtarzających się określeń wymagających zdefiniowania, ich definicje można zamieścić w wydzielonym fragmencie przepisów ogólnych ustawy, oznaczając ten fragment nazwą "Objaśnienia określeń ustawowych".

SŁOWNICZEK

USTAWA

z dnia 6 czerwca 1997 r.

Kodeks karny.

Rozdział XIV

Objaśnienie wyrażeń ustawowych

Art. 115. § 1. Czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej.

(...)

§ 4. Korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.

§ 5. Mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza dwustukrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia.

(...)

§ 150. 1. Jeżeli dane określenie ma być używane w jednym znaczeniu w obrębie całej ustawy lub innego aktu normatywnego albo całej jednostki systematyzacyjnej danego aktu, jego definicję zamieszcza się odpowiednio w przepisach ogólnych tego aktu albo w przepisach ogólnych danej jednostki systematyzacyjnej.

DEFINICJA AGREGATOWA

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa **o:**

- 1) najniższym wynagrodzeniu – oznacza to najniższe wynagrodzenie pracowników określone przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie Kodeksu pracy;
- 2) osobie niepełnosprawnej bezrobotnej – oznacza to osobę niepełnosprawną bezrobotną w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu;
- 3) organizacjach pozarządowych – oznacza to stowarzyszenia, związki, izby oraz organizacje pracodawców i pracobiorców w szczególności działające na rzecz osób niepełnosprawnych, tworzone na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) pas drogowy – wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą;

2) droga – budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym;

3) ulica – drogę na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w której ciągu może być zlokalizowane torowisko tramwajowe;

§150. 2. Jeżeli dane określenie ma być używane w ustalonym znaczeniu tylko w obrębie zespołu przepisów, jego definicję zamieszcza się w bezpośrednim sąsiedztwie tych przepisów.

DEFINICJA NAWIASOWA

Art. 46. § 1. Nieruchomościami są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (**grunty**), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności.

Art. 81. § 1. Jeżeli ustawa uzależnia ważność albo określone skutki czynności prawnej od urzędowego poświadczenia daty, poświadczenie takie jest skuteczne także względem osób nie uczestniczących w dokonaniu tej czynności prawnej (**data pewna**).

Art. 172. § 1. Posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (**zasiedzenie**).

Częsty błąd - łączenie definicji ze skrótami!

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego;
- 2) uchwale - należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę;
- 3) Prezydencie – należy przez to rozumieć Prezydenta Wrocławia;
- (...)
- 7) przegęszczeniu – należy przez to rozumieć sytuację, w której powierzchnia mieszkalna przypadająca na członka gospodarstwa domowego lokatora jest mniejsza niż 5 m², a w wypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego mniejsza niż 10 m²;
- (...)
- 10) Gminie – należy przez to rozumieć Gminę Wrocław;
- 11) tymczasowym pomieszczeniu – należy przez to rozumieć tymczasowe pomieszczenie, o którym mowa w ustawie; - *po co???*

Wprowadzanie skrótów

§ 154. 1. Dla oznaczenia określenia złożonego, składającego się z więcej niż jednego wyrazu, które wielokrotnie powtarza się w tekście aktu normatywnego, można wprowadzić jego skrót.

2. Skrót wprowadza się w przepisach ogólnych aktu normatywnego lub jego jednostki systematyzacyjnej albo w tym przepisie tego aktu, w którym po raz pierwszy zostało użyte skracane określenie złożone.

3. Skracane określenie złożone przytacza się w tekście aktu normatywnego po raz pierwszy w pełnym brzmieniu, a skrót formułuje się w postaci „... (określenie złożone w pełnym brzmieniu), zwane dalej ... („skrót”)”. Skrót może składać się z pierwszych liter skracanego określenia złożonego, napisanych wielkimi lub małymi literami, z jednego spośród wyrazów wchodzących w skład określenia złożonego albo z wyrazu niewchodzącego w skład tego określenia.

Przykład: *Powołuje się Gminną Komisję do Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, zwaną dalej „Komisją”.*

Przepisy prawa materialnego

§ 25. 1. Przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy).

Przepis podstawowy:

- kto?
- w jakich okolicznościach?
- jak powinien się zachować?

Przepisy prawa materialnego

Art. 19. 1. Lekarz, który podejrzewa wystąpienie niepożądanego odczynu poszczepiennego, ma obowiązek niezwłocznego zgłoszenia takiego przypadku do powiatowego inspektora sanitarnego, właściwego ze względu na miejsce udzielania świadczenia zdrowotnego przez tego lekarza.

Często kwestionowana przez organu nadzoru praktyka redagowania przepisów:

- *„nakazuje się utrzymanie istniejących rowów melioracyjnych; dopuszcza się zabudowanie po wcześniejszym skanalizowaniu i przykryciu za zgodą zarządcy; zmiana przebiegu, budowa mostków i kładek możliwa **za zgodą zarządcy**”* wyrazów **za zgodą zarządcy**”,
- *„dopuszcza się utrzymanie, budowę, przebudowę, rozbudowę i likwidację sieci uzbrojenia technicznego (energetycznej, wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej i telekomunikacyjnej) **w porozumieniu z zarządcą sieci i właścicielem terenu**”*,
- *„w przypadkach kolizji nowej zabudowy z sieciami infrastruktury, ich przebudowę dopuszcza się **na warunkach określonych przez administratorów sieci**”*

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.33.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO z dnia 8 czerwca 2015 r.:

Ponadto stosownie do § 25 ust. 1 ZTP, przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Tymczasem wskazane wyżej normy, zawarte w § 26 uchwały odwołujące się do zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej nie spełniają tego warunku. Potencjalny inwestor, na mocy badanego aktu, nie jest w stanie ustalić jakie faktycznie wymogi musi spełnić, aby móc zrealizować przedsięwzięcie, bez wcześniejszego pozyskania warunków dysponentów sieci.

PRZEPIS PODSTAWOWY (możliwość redukcji treści)

§ 25 ust. 2:

Przepis podstawowy może wyjątkowo wskazywać **tylko zachowanie** nakazywane lub zakazywane jego adresatowi, jeżeli:

- adresat lub okoliczności tego nakazu lub zakazu są wskazane w sposób niewątpliwy w innej ustawie;
- adresat lub okoliczności zostały określone w części ogólnej tej samej ustawy;
- powszechność zakresu adresatów lub okoliczności jest oczywista;

Powszechność zakresu adresatów lub okoliczności jest oczywista

4. Zabrania się zmuszania zwierząt do wykonywania czynności, które powodują ból lub są sprzeczne z ich naturą.

2a. Zabrania się spożywania napojów alkoholowych na ulicach, placach i w parkach, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.

3. Nie wolno prowadzić tresury zwierząt wyłącznie w celu zwiększenia ich agresywności.

Art. 42. 1. Zabrania się wprowadzania do środowiska przyrodniczego zwierząt lub roślin, a także ich form rozwojowych, obcych rodzimej faunie i florze.

Przepisy ustrojowe

§ 26. W przepisach ustrojowych zamieszcza się w szczególności przepisy o zadaniach i kompetencjach organów lub instytucji, ich formie prawnej i organizacji, sposobie ich finansowania i obsadzania oraz jakim podmiotom one podlegają albo jakie podmioty sprawują nad nimi nadzór

Przepisy ustrojowe (przykład)

Art. 7. Tworzy się Urząd Zamówień Publicznych, **zwany dalej** "Urzędem".

Art. 8. 1. Centralnym organem administracji państwowej właściwym w sprawach zamówień publicznych w zakresie określonym ustawą jest Prezes Urzędu.

1a. Nadzór nad Prezesem Urzędu sprawuje minister właściwy do spraw administracji publicznej.

Art. 9. 1. Do zakresu działania Prezesa Urzędu należy:

- 1) zatwierdzanie wyboru trybu udzielania zamówienia publicznego innego niż przetarg nieograniczony,
- 2) ustalanie i prowadzenie listy arbitrów rozpatrujących odwołania wniesione w postępowaniu o zamówienie publiczne, a także ogłaszanie listy arbitrów w Biuletynie Zamówień Publicznych.

§ 4. 1. Prezydent Wrocławia powołuje Komisję Stypendialną Zarządzeniem.

2. W razie potrzeby Prezydent Wrocławia może powołać więcej Komisji Stypendialnych.

3. Komisja Stypendialna jest organem opinio-doradczym Prezydenta Wrocławia w zakresie przyznawania stypendiów określonych w uchwale.

4. Komisja Stypendialna rozpatruje wnioski, sporządza protokół proponuje kandydatów do przyznawania stypendiów.

Przepisy proceduralne

§ 27. W przepisach proceduralnych określa się w szczególności:

- 1) sposób postępowania przed organami lub instytucjami;
- 2) strony i innych uczestników postępowania oraz ich prawa i obowiązki w postępowaniu;
- 3) rodzaje rozstrzygnięć, które zapadają w postępowaniu, i tryb ich wzruszania;
- 4) zasady i tryb ponoszenia opłat i kosztów postępowania;
- 5) zasady i tryb wykonania rozstrzygnięć, które zapadają w postępowaniu.

Przepisy proceduralne (przykład)

Art. 28. 1. Organ zezwalający wydaje zezwolenie po stwierdzeniu, że spełnione zostały wymagane prawem warunki wykonywania działalności gospodarczej w dziedzinie objętej obowiązkiem uzyskania zezwolenia.

2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia organ zezwalający:

- 1) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej,
- 2) może dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

§ 7. 1. Wnioski o udzielenie Stypendium Miasta Wrocławia za wybitne osiągnięcia w nauce składają dyrektorzy wrocławskich szkół podstawowych i ponadpodstawowych.

2. Dyrektor szkoły, po zasięgnięciu opinii Rady Pedagogicznej, może złożyć nie więcej niż trzy wnioski o przyznanie Stypendium Miasta Wrocławia.

4. Wzór wniosku o przyznanie Stypendium Miasta Wrocławia za wybitne osiągnięcia w nauce stanowi załącznik nr 1.

5. Do wniosku o przyznanie Stypendium Miasta Wrocławia za wybitne osiągnięcia w nauce należy obligatoryjnie dołączyć kserokopie, potwierdzonych za zgodność z oryginałem przez szkołę, następujących dokumentów:

- 1) świadectwo ukończenia klasy lub szkoły;
- 2) dyplomy, listy gratulacyjne i inne dokumenty poświadczające szczególne osiągnięcia;
- 3) zaświadczenia o uzyskaniu tytułu laureata lub finalisty olimpiady w szkole podstawowej i ponadpodstawowej;
- 4) formularz do wypłaty stypendium, sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 3.

Przepisy karne

§ 28. Przepisy karne zamieszcza się tylko w przypadku, gdy naruszenie przepisów ustawy nie kwalifikuje się jako naruszenie przepisów Kodeksu karnego, Kodeksu karnego skarbowego lub Kodeksu wykroczeń, a czyn wymagający zagrożenia karą jest związany tylko z treścią tej ustawy.

ZASADA WYŁĄCZNOŚCI USTAWY W PRAWIE KARNYM:

„Nullum crimen sine lege” „Nulla poena sine lege

Przepisy porządkowe

Art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym:

3. W zakresie **nieuregulowanym** w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to **niezbędne** dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

4. Przepisy porządkowe, o których mowa w ust. 3, mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie wykroczeniach.

Kodeks wykroczeń

Art. 54. Kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2005-06-09, V KK 41/05

We wspomnianym już uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lipca 2003 r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wobec jednoznacznego brzmienia art. 42 ust. 1 Konstytucji, wyrażającego zasadę wyłączności ustawy w sferze prawa represyjnego, należy przyjąć, że **organy samorządu terytorialnego nie mogą ustanawiać kary grzywny ani nawet określić jej granic, a jedynie wskazywać na sankcje przewidziane przez szczegółowe przepisy o wykroczeniach, w szczególności w art. 54 KW.**

Podzielić należy, wyrażone już w orzecznictwie Sądu Najwyższego, poglądy, że przy tworzeniu przepisów o charakterze porządkowym, mających wyjaśnić swą treścią dyspozycję przepisu o charakterze "blankietowym" zawierającego już konkretną sankcję (jak np. art. 54 KW), **wystarczające byłoby ogólne odesłanie do odpowiedzialności przewidzianej w tym przepisie, jeśli tylko przewidywana kara grzywny miałaby być równa tej, którą ten przepis przewiduje.** Takie odesłanie do sankcji przewidzianej w przepisie Kodeksu wykroczeń (prawie materialnym) uznać jednak należy za minimum wymagań w tym zakresie

Przepisy porządkowe - przykłady

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 lutego 2018 r. II OSK 994/16:

W okresie wystąpienia katastrofy naturalnej, tj. suszy, gdy nie został wprowadzony na danym obszarze stan klęski żywiołowej, gmina może w drodze przepisów porządkowych - wydanych na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) - ustanowić zakaz podlewania z wodociągu gminnego ogródków przydomowych, działkowych, tuneli foliowych oraz trawników i upraw roślinnych.

Z uzasadnienia:

Stanowienie aktów prawa miejscowego o charakterze porządkowym opartych na generalnym upoważnieniu określonym w art. 40 ust. 3 u.s.g., będzie możliwe tylko w sytuacji jednoczesnego zbiegu trzech przesłanek:

- 1) **obiektywnej** - wymagającej zbadania obowiązującego stanu prawnego i stwierdzenia, że materia podlegająca regulacji nie została dotychczas unormowana w ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących (zakres nieuregulowany),
 - 2) **subiektywnej** - będącej wynikiem oceny organu stanowiącego przepisy porządkowe, że wymienione enumeratywnie w ustawie dobra zostały lub mogą zostać naruszone i wymagają ochrony, oraz
 - 3) **terytorialnej** - wskazującej, że zagrożenia muszą obejmować obszar, na którym działa organ wydający akt.
- + „akty porządkowe, wydawane na podstawie generalnego upoważnienia, mają zawsze reglamentacyjny charakter. Mogą bowiem zawierać wyłącznie nakazy lub zakazy określonego zachowania”.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2004 r. GSK 1132/04:

Stan faktyczny:

Rada Miejska w Kołobrzegu, na podstawie art. 40 ust. 3 i 4 u.s.g. podjęła uchwałę w sprawie zakazu prowadzenia handlu z ręki, koszów, stoisk, wózków, przyczep samochodowych, tymczasowych obiektów budowlanych w miejscach do tego celu nie wyznaczonych na obszarze miasta Kołobrzegu. W uzasadnieniu uchwały podano, iż jej celem jest zapewnienie porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, wskazując, że handel uliczny zagraża bezpieczeństwu ruchu pieszych, zmuszając ich do poruszania się po jezdniach, a prowadzony w miejscach do tego nie przystosowanych powoduje zaśmiecanie i pogarsza warunki sanitarne, zaś stoliki, łóżka polowe i inne prowizoryczne stragany szpecą reprezentacyjne miejsca w mieście.

Stanowisko NSA:

Przysługujące radzie gminy kompetencje w zakresie stanowienia przepisów porządkowych nie mogą być wykorzystywane do bieżącego zarządzania na danym obszarze, ale wyłącznie w celu przeciwdziałania realnym zagrożeniom wartości określonych w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

Przepisy epizodyczne

§ 29a. W przepisach epizodycznych zamieszcza się regulacje, które wprowadzają odstępstwa od określonych przepisów, a których okres obowiązywania jest wyraźnie określony.

- są to przepisy, których okres obowiązywania jest wyraźnie określony, a zatem ulegają one „skonsumowaniu” po upływie określonego czasu;

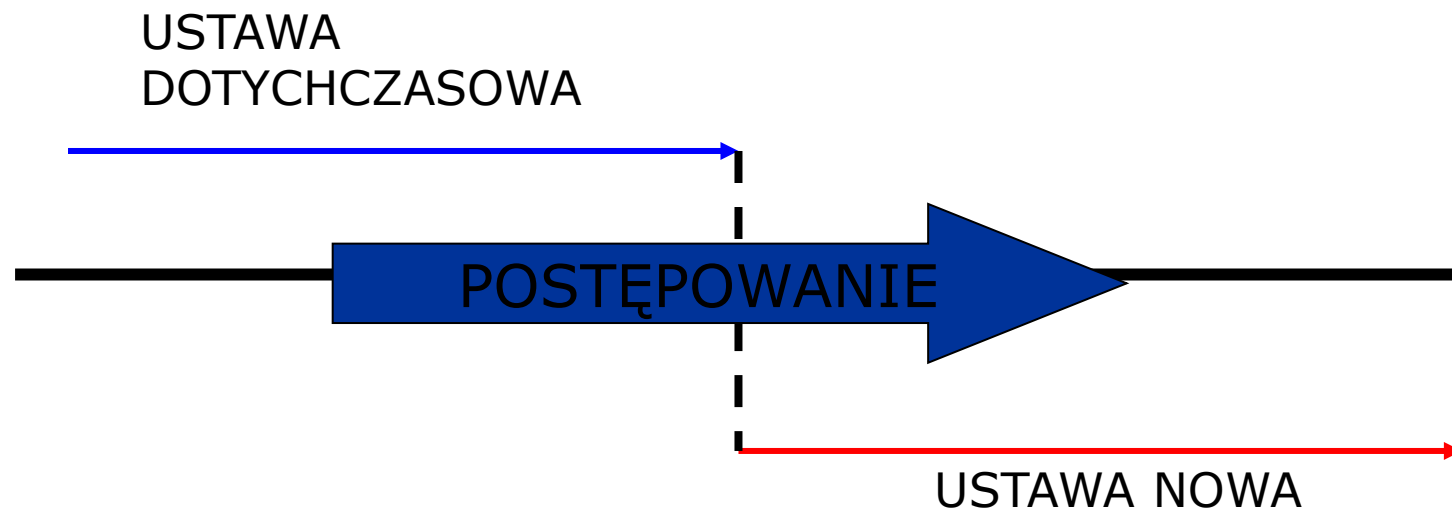
Przykład:

Art. 52. 1. Do dnia 31 grudnia 2023 r. dopuszcza się realizację przedsięwzięć wynikających z programu zawierającego działania służące wyprowadzeniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego, przyjmowanego uchwałą rady gminy, bez uchwalania gminnego programu rewitalizacji.

Art. X. W okresie od dnia 1 czerwca 2012 r. do dnia 4 lipca 2012 r. wprowadza się ograniczenia w zakresie operacji lotniczych obejmujących starty i lądowania w porze dziennej i nocnej wynikające z wymagań w zakresie ochrony środowiska.”

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

§ 30. 1. W przepisach przejściowych reguluje się wpływ nowej albo znowelizowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem ustawy albo ustaw dotychczasowych **bez względu na to**, czy do tych stosunków zamierza się stosować przepisy dotychczasowe, przepisy nowe czy przepisy regulujące ten wpływ w sposób odmienny od przepisów dotychczasowych i przepisów nowych



§ 30 ZTP:

2. W przepisach przejściowych rozstrzyga się w szczególności:

1) sposób zakończenia postępowań będących w toku (wszczętych w czasie obowiązywania dotychczasowych przepisów i niezakończonych ostatecznie do dnia ich uchylecia), skuteczność dokonanych czynności procesowych oraz organy właściwe do zakończenia postępowania i terminy przekazania im spraw;

2) czy i w jakim zakresie utrzymuje się czasowo w mocy instytucje prawne zniesione przez nowe przepisy;

3) czy zachowuje się uprawnienia i obowiązki oraz kompetencje powstałe w czasie obowiązywania uchylanych albo wcześniej uchylonych przepisów oraz czy skuteczne są czynności dokonane w czasie obowiązywania tych przepisów; **sprawy te reguluje się tylko w przypadku, gdy nie chce się zachować powstałych uprawnień, obowiązków lub kompetencji albo chce się je zmienić albo też gdy chce się uznać dokonane czynności za bezskuteczne;**

3) czy i w jakim zakresie stosuje się nowe przepisy do uprawnień, obowiązków, kompetencji oraz czynności, o których mowa w pkt 3;

5) czy i w jakim zakresie utrzymuje się czasowo w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowych przepisów upoważniających.

Możliwe rozwiązania:

➤ Natychmiastowe/bezpośrednie działanie nowego prawa:

„Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy/uchwały stosuje się przepisy tej ustawy/uchwały.”.

Przykład:

Art. 88h. Postępowanie w sprawie o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego dnia niezakończone dokonaniem wpisu lub decyzją ostateczną o odmowie wpisu, **prowadzi się według przepisów tej ustawy.**

➤ przedłużenia działania prawa dotychczasowego:

Art. 95. Postępowania w sprawach, o których mowa w art. 93 i art. 94, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i do tego dnia niezakończone, **prowadzi się według przepisów dotychczasowych.**

Art. 198. Koncesje, promesy koncesji, promesy zmian koncesji i zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, **zachowują ważność.**

§ 2. W sprawach wszczętych a niezakończonych **obowiązują dotychczasowe zasady** określone w uchwale nr XXVIII/563/16 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w szkołach na terenie Wrocławia (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2019 r. poz. 4608 i 6979).

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

§ 30 ust. 2:

5) czy i w jakim zakresie utrzymuje się czasowo w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowych przepisów upoważniających.

§ 33. 1. Jeżeli akt wykonawczy wydany na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego **nie jest niezgodny** z nową albo znowelizowaną ustawą, można go wyjątkowo zachować czasowo w mocy do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowego albo zmienionego przepisu upoważniającego, nadając przepisowi przejściowemu brzmienie:

1) „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. ... ustawy, o której mowa w art. ... (artykuł uchylający dotychczasową ustawę), zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. ... niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż ... (oznaczenie dnia albo okresu wyrażonego w miesiącach).” – w przypadku zachowywania czasowo w mocy aktu wykonawczego wydanego **na podstawie uchylanego przepisu upoważniającego**;

2) „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. ... ustawy zmienianej w art. ... (artykuł wprowadzający zmiany w dotychczasowej ustawie), zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. ... ustawy zmienianej w art. ... (artykuł wprowadzający zmiany w dotychczasowej ustawie), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż ... (oznaczenie dnia albo okresu wyrażonego w miesiącach).” – w przypadku zachowywania czasowo w mocy aktu wykonawczego wydanego **na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego**.

PRZEPISY DOSTOSOWUJĄCE

Dotyczą:

- utworzenie organów lub instytucji;
- przekształcenie organów lub instytucji w inne organy lub instytucje tworzone przez ustawę;
- zniesienie organów lub likwidację instytucji;
- sposób powołania po raz pierwszy organów lub instytucji tworzonych ustawą;
- sposób przekształcenia organów lub instytucji utworzonych na podstawie dotychczasowej ustawy w organy lub instytucje tworzone przez ustawę;
- sposób zniesienia organów lub likwidacji instytucji przez ustawę, zasady zagospodarowania ich mienia oraz uprawnienia i obowiązki ich dotychczasowych pracowników

PRZEPISY DOSTOSOWUJĄCE

„Z dniem przejścia jednostek organizacyjnych powiaty i samorząd województwa przejmują, określone w przepisach szczególnych, uprawnienia i obowiązki organów prowadzących lub utrzymujących te jednostki.”

„Zadania i odpowiadające im kompetencje przejęte przez gminy o statusie miasta na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz o miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. z 1997 r. Nr 36, poz. 224, Nr 123, poz. 780 i Nr 162, poz. 1120), **stają się** zadaniami i kompetencjami tych miast.”

„Rejestry udzielonych zgód prowadzone przez właściwe organy na podstawie przepisów dotychczasowych z dniem wejścia w życie ustawy stają się rejestrami udzielonych zezwoleń.”

PRZEPISY KOŁ COWE

KOLEJNOŚĆ:

- przepisy uchylające,
- przepisy o wygaśnięciu mocy ustawy (tylko w razie potrzeby),
- przepisy o wejściu ustawy w życie.

PRZEPISY UCHYLAJĄCE

§ 39:

„W przepisie uchylającym **wyczerpująco** wymienia się ustawy lub poszczególne przepisy, które ustawa uchyla; **nie poprzestaje się na domyślnym** uchyleniu poprzedniej ustawy ani jej przepisów przez odmienne uregulowanie danej sprawy w nowej ustawie.”

PRZEPISY UCHYLAJĄCE - przykłady

Art. 99. Tracą moc:

- 1) dekret z dnia 2 sierpnia 1951 r. o targach i targowiskach (Dz. U. Nr 41, poz. 312, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1998 r. Nr 121, poz. 770);
- 2) ustawa z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 31, poz. 128 oraz z 1999 r. Nr 41, poz. 412);
- 3) ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 26, poz. 143, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i z 1999 r. Nr 49, poz. 484), z wyjątkiem art. 42.

§ 6. Traci moc uchwała Nr LXI/441/23 Rady Gminy Włocławek z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości diety i zasad jej przyznawania Radnym Gminy Włocławek oraz zwrotu kosztów podróży służbowej (Dz. Urz. Województwa Kujawsko-Pomorskiego z 2023 r. poz. 4029).

§ 3. Tracą moc:

- 1) uchwała nr XXVIII/563/16 Rady Miejskiej Wrocławia dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w szkołach na terenie Wrocławia;
- 2) uchwała nr XXIX/564/16 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania Stypendium Miasta Wrocławia dla laureatów ogólnopolskich olimpiad przedmiotowych.

UCHYLENIE NIEKTÓRYCH PRZEPISÓW

§ 9. W uchwale Rady Miejskiej Wrocławia dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych **uchyla się § 10.**

§ 9. W uchwale Rady Miejskiej Wrocławia dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w § 10 **uchyla się ust. 2.**

§ 9. W uchwale Rady Miejskiej Wrocławia dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych **uchyla się § 10 – § 16 oraz § 56.**

~~skreśla się~~

§ 39 ust. 2 ZTP:

Jeżeli ustawa w sposób całkowity i wyłączny reguluje daną dziedzinę spraw, a wyczerpujące wymienienie przepisów ustaw dotychczas obowiązujących w danej dziedzinie napotyka znaczne trudności, można wyjątkowo w przepisie uchylającym posłużyć się zwrotem: „**Tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy dotyczące spraw uregulowanych w ustawie; w szczególności tracą moc**”.

ALE:

§ 39 ust. 3 ZTP:

W innych niż poprzednio opisany przypadkach przepisowi uchylającemu nie nadaje się ogólnikowej treści, a w szczególności nie używa się zwrotu:

„Tracą moc dotychczasowe przepisy sprzeczne z niniejszą
ustawą”.

PRZEPISY O WEJŚCIU W ŻYCIE

§ 127 – 128:

- rozporządzenie powinno wchodzić w życie w dniu wejścia w życie ustawy, na podstawie której jest ono wydawane;
- termin wejścia w życie rozporządzenia wyznacza się na dzień nie wcześniejszy niż dzień wejścia w życie ustawy upoważniającej do wydania tego rozporządzenia;
- rozporządzenie można wydać w okresie vacatio legis ustawy, zawierającej przepis upoważniający do wydania tego rozporządzenia.

Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych

Art. 4. 1. Akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie **po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia**, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

2. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

3. Przepisy porządkowe wchodzą w życie **po upływie trzech dni** od dnia ich ogłoszenia.

W uzasadnionych przypadkach przepisy porządkowe mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż trzy dni, a jeżeli zwłoka w wejściu w życie przepisów porządkowych mogłaby spowodować nieodwracalne szkody lub poważne zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, można zarządzić wejście w życie takich przepisów z dniem ich ogłoszenia.

§ 45. 1. Przepisowi o wejściu w życie ustawy można nadać brzmienie:

- 1) „Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”;
- 2) „Ustawa wchodzi w życie po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 2a) „Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia”;
- 3) „Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia”
albo „Ustawa wchodzi w życie ... dnia ... miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia”;
- 3a) „Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 4) „Ustawa wchodzi w życie z dniem ... (dzień oznaczony kalendarzowo)”;
- 5) „Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”;
- 6) „Ustawa wchodzi w życie ... , z wyjątkiem art. ... , który wchodzi w życie ...”;
- 7) „Ustawa wchodzi w życie w terminie określonym w ustawie z dnia ... – ... (tytuł ustawy wprowadzającej) (Dz. U. ...)”.

Obliczanie terminu - art. 6 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych

1. Przy obliczaniu terminu wejścia w życie aktu normatywnego określonego w dniach nie uwzględnia się dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przypadków, gdy akt normatywny wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Terminy wejścia w życie aktu normatywnego określone w tygodniach, miesiącach lub latach kończą się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada dniu ogłoszenia, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Sposób obliczania terminu wejścia aktu w życie

„Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”

dzień ogłoszenia: 13 kwietnia + (po upływie) 14 dni

~~13~~-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28

Sposób obliczania terminu wejścia aktu w życie

„Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia”

dzień ogłoszenia: 14 kwietnia + miesiąc

14 maja – ostatni dzień vacatio legis

Ustawa wchodzi w życie 15 maja

Sposób obliczania terminu wejścia aktu w życie

„Ustawa wchodzi w życie **trzeciego dnia czwartego miesiąca** następującego po miesiącu ogłoszenia”.

Dzień ogłoszenia: **13 kwietnia**.

Ustawa wejdzie w życie **3 sierpnia**.

Możliwość uzależnienia wejścia aktu w życie od zdarzenia przyszłego

§ 46. 1. Wejścia w życie ustawy albo jej poszczególnych przepisów nie uzależnia się od wystąpienia zdarzenia przyszłego, chyba że jest to konieczne ze względu na zakres regulacji ustawy albo jej poszczególnych przepisów, a termin wystąpienia zdarzenia przyszłego można ustalić w sposób niebudzący wątpliwości i zostanie on urzędowo podany do wiadomości publicznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustawa powinna określać formę urzędowego podania do wiadomości publicznej terminu wystąpienia zdarzenia przyszłego oraz organ właściwy do dokonania tej czynności.

Przykład: „Uchwała wchodzi w życie w dniu przeprowadzenia najbliższych wyborów do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.”

Przepisy o wejściu w Życie - nieprawidłowości/wątpliwości

§ 8. Uchwała wchodzi w życie **z momentem** podjęcia.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, **z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2026 r.**

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2024 r. **i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego.**

NOWELIZACJA UCHWAŁ

§ 129:

Rozporządzenie można zmieniać:

- rozporządzeniem późniejszym,
- wydanym na podstawie tego samego, nadal obowiązującego przepisu upoważniającego,
- przez organ:
 - który wydał rozporządzenie zmieniane, albo
 - przez organ, który przejął właściwość organu, który wydał rozporządzenie zmieniane;

TYTUŁ AKTU NOWELIZUJĄCEGO

USTAWA

z dnia 12 lipca 2004 r.

o zmianie ustawy o lasach

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 27 maja 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przeszkolenia wojskowego studentów i absolwentów szkół wyższych

UCHWAŁA

RADY GMINY AUGUSTÓW

z dnia 12 grudnia 1995 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustanowienia obwodów rybackich

§ 92 ZTP: Jedną ustawą zmieniającą obejmuje się tylko jedną ustawę.

Odstąpienie od tej zasady jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy między zmienianymi ustawami występują niewątpliwe związki tematyczne lub do zrealizowania zamysłu prawodawcy jest niezbędne jednoczesne dokonanie zmian w kilku ustawach.

USTAWA

z dnia 21 grudnia 2001 r.

o zmianie ustaw: o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, Prawo energetyczne, o partiach politycznych, o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych, o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej, Prawo telekomunikacyjne, o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe", o spółdzielniach mieszkaniowych, o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006, o zmianie ustawy o zamówieniach publicznych oraz o utracie mocy ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe

§ 96 ust. 2:

Jeżeli jedną ustawą zmienia się wiele ustaw i wymienienie w tytule ustawy wszystkich zmienianych ustaw powodowałoby, że tytuł ustawy nowelizującej byłby rażąco długi, można wyjątkowo sformułować go przy użyciu zwrotu:

1. „**ustawa o zmianie ustaw ...**” i podać ich wspólny przedmiot;
2. „**ustawa o zmianie ustawy ... (tytuł ustawy) oraz niektórych innych ustaw**”, wymieniając tylko tytuł podstawowej ustawy nowelizowanej.

W obu przypadkach w odnośniku do tytułu ustawy zmieniającej podaje się tytuły wszystkich zmienianych ustaw oraz oznaczenie dzienników urzędowych, w których zostały ogłoszone te ustawy i ich zmiany.

USTAWA
z dnia 21 grudnia 2001 r.
o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu
Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

¹⁾ Ustawa z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131); ustawa z dnia ... - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348); ustawa z dnia ... o partiach politycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857); ustawa z dnia ... o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112) ...

Struktura uchwały nowelizującej

UCHWAŁA

RADY GMINY X

z dnia 28 kwietnia 2023 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej

Na podstawie art. 41a ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ...

2) w § 12:

a) **ust.** 1 otrzymuje brzmienie: ...

b) uchyla się **ust.** 2.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PROJEKTOWANIE PRZEPISÓW NOWELIZUJĄCYCH

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Przetarg ogłasza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wpłynięcia pierwszego wniosku.”;

2) uchyla się § 15;

3) w § 18 w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) dokumentem urzędowym;”.

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10:

a) uchyla się ust. 2,

b) w ust. 3:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dokumentem urzędowym;”

- w pkt 6 uchyla się lit. a;

2) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3.”;

Do niedawna:

§ 87 ZTP:

Zmieniany przepis przytacza się **w pełnym nowym brzmieniu**, choćby:

- zastępowano w nim,
- dodawano albo
- eliminowano

tylko jeden wyraz.

Treść po 1 marca 2016 r.:

1. Zmieniany przepis ustawy przytacza się w pełnym nowym brzmieniu.
2. Jeżeli artykuły ustawy są podzielone na jednostki redakcyjne niższego stopnia, a zmianę wprowadza się tylko w którejś z tych jednostek, można poprzestać na przytoczeniu pełnego nowego brzmienia tylko tej zmienianej jednostki redakcyjnej.
3. Jeżeli zmiana przepisu ustawy polega na zastąpieniu w nim, dodaniu lub skreśleniu niektórych wyrazów lub znaków interpunkcyjnych, **a sprzyja to wyrażeniu intencji prawodawcy** w sposób zrozumiały dla adresatów, można nie przytaczać jego pełnego nowego brzmienia.

W takim przypadku w przepisie zmieniającym wskazuje się jednoznacznie dokonywaną zmianę, stosując w szczególności zwrot:

„wyrazy „...” (nazwa znaku interpunkcyjnego) **zastępuje się wyrazami** „...” (nazwa znaku interpunkcyjnego)”,

„po wyrazach „...” (nazwa znaku interpunkcyjnego) **dodaje się wyrazy** „...” (nazwa znaku interpunkcyjnego)” albo

„**skreśla się wyrazy** „...” (nazwa znaku interpunkcyjnego)”.

I wersja (zawsze poprawna):

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

(...)

7) w § 9 ust. 2 **otrzymuje brzmienie:**

„2.Dopuszcza się możliwość uruchamiania inicjatywy uchwałodawczej w postaci elektronicznej, a w szczególności zbierania poparcia projektu uchwały w taki sposób, aby możliwe było utrwalenie poparcia w postaci elektronicznej przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub podpisu osobistego.”.

II wersja:

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

(...)

7) w § 9 ust. 2 **skreśla się wyrazy „podpisu zaufanego”;**

§ 88 ZTP:

Jeżeli dane określenie, występujące w wielu przepisach zmienianej ustawy, w każdym z nich skreśla się albo zastępuje się nowym określeniem, zmiany tej dokonuje się przepisem zmieniającym w brzmieniu:

„skreśla się użyte w art. ..., w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „...””

albo

*„użyte w art. ..., w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „...”
zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku
wyrazami „...””.*

Przykład:

3) użyte w § 3 w ust. 2, w § 4, w § 7 w ust. 2 pkt 2 oraz w § 11 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „Regulamin świadczenia usług” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Ogólne warunki świadczenia usług”.

DODAWANIE JEDNOSTEK REDAKCYJNYCH

Art.1. W ustawie z dnia 1 czerwca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 100, poz. 885) **po art. 10 dodaje się art. 10a** w brzmieniu:

„**Art. 10a.** Przetarg ogłasza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wpłynięcia pierwszego wniosku.”.

Art. 10a ...Art. 10k ...Art10z

Art. 10za Art. 10zk Art10zz

§ 1. W uchwale Rady Gminy X z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 123) **po § 15 dodaje się § 15a w brzmieniu:**

„**§ 15a.** Projekt uchwały, który nie spełnia wymogów formalnych zwraca się bez rozpatrzenia pełnomocnikowi komitetu, wskazując braki formalne projektu uchwały.”.

Przykład z praktyki:

6) wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych, na podstawie art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2019 r. poz.1429) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. (RODO) w zakresie dotyczącym:

(...)

- y) określenia, że w parterach budynków na terenach 3U/4, 3U/5, 3U/6, 3U/10 wejścia do lokali usługowych lub handlowych są sytuowane od ulicy 2KDG-Z,
- z) ustalenia na terenie 2KDG-Z i/lub na terenach KDPR-ZP wzdłuż ulicy na terenie 2KDG-Z chodnika o szerokości co najmniej 10 m, którego częścią powinna być zielen,
- aa) ustalenia na terenie 2KDG-Z i/lub na terenach KDPR-ZP szpaleru drzew po obu stronach wzdłuż ulicy na terenie 2KDG-Z, równoległe do jej linii rozgraniczających,
- bb) ustalenia minimalnej wysokości do najniższego punktu pokrycia dachu na terenie 3U/4 na 20 m,
- cc) ustalenia minimalnej wysokości do najniższego punktu pokrycia dachu na terenach 3U/5 i 3U/6 na 20 m,

§ 10.1. ...

→ 2.

§ 11.

§.1. W uchwale Rady Gminy Oława z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie opłat parkingowych (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 225, poz. 1010) w **§ 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a** w brzmieniu:

„1a. Przetarg ogłasza się (...) pierwszego wniosku.”.

§ 10.1. ...

2.

→ § 11.

§1. W uchwale Rady Gminy Oława z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie opłat parkingowych (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 225, poz. 1010) w § 10 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przetarg ogłasza się (...) pierwszego wniosku.”.

Wprowadzenie kolejnej jednostki redakcyjnej po ostatnim punkcie,
literze, tiret

§ 10.

1) :

a) ... ,

b) ... ,

c) ... ;

planowana litera *d) ...;*

2) ;

3)

4)

planowany punkt

§11.

§1. W uchwale Rady Gminy Oława z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie opłat parkingowych (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 225, poz. 1010) w § 10 w ust. 1 w **pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i po pkt 3 dodaje się pkt 4** w brzmieniu:

„4) uzasadnienie wniosku.”.

albo

§1. W uchwale Rady Gminy Oława z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie opłat parkingowych (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 225, poz. 1010) w § 10 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgodę zarządcy budynku;”;

2) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) uzasadnienie wniosku.”.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 maja 1999 r. o lasach (Dz. U. Nr 246, poz. 789) **po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a** w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Gospodarka finansowa w Lasach Państwowych

Art. 50a. Lasy Państwowe prowadzą działalność na zasadzie samodzielności finansowej i pokrywają koszty działalności z własnych przychodów.

Art. 50b . 1. Lasy Państwowe sporządzają corocznie raport o stanie lasów oraz sprawozdanie finansowo-gospodarcze z działalności Lasów Państwowych.

2. Rada Ministrów przedkłada Sejmowi informację o stanie lasów oraz o realizacji krajowego programu zwiększania lesistości.”.

Nowelizacja uchwały nowelizującej

§ 91. 1. Nie nowelizuje się przepisów zmieniających inną ustawę.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, można wyjątkowo znowelizować przepisy zmieniające ogłoszonej ustawy w okresie ich *vacatio legis*.

3. Nowelizację przepisów zmieniających, o której mowa w ust. 2, wprowadza się w życie z dniem wejścia w życie tych przepisów zmieniających.

Wyjątkowo:

- w okresie *vacatio legis*

Przesłanka:

- jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie.

**UCHWAŁA
RADY GMINY SULIKÓW**

z dnia 23 lutego 2002 r.

**w sprawie zmiany uchwały o udzielaniu pomocy uczniom szkół w formie
dożywiania**

(Wrocław, dnia 27 czerwca 2002 r.)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591) oraz art. 16 i art. 34 ust. 3 i ust. 5 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm.) Rada Gminy Sulików uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr IV/26/97 Rady Gminy Sulików z dnia 24 maja 1997 r. w sprawie udzielania pomocy uczniom szkół w formie dożywiania (zmiany: uchwała nr IV/24/98 z dnia 25 kwietnia 1998 r. i uchwała nr XXII/143/2000 z dnia 24 czerwca 2000 r.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 po wyrazach "nie przekracza" dodaje się cyfry "200%",
- 2) w § 4 wyrazy "kryterium dochodowe określone" zastępuje się wyrazami "200% kryterium dochodowego określonego".

§ 2. Realizację uchwały powierza się kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sulikowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

**UCHWAŁA
RADY GMINY SULIKÓW**

z dnia 27 kwietnia 2002 r.

**o zmianie uchwały w sprawie zmiany uchwały o udzielaniu pomocy
uczniom szkół w formie dożywiania**

(Wrocław, dnia 27 czerwca 2002 r.)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 16 i art. 34 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm.) Rada Gminy Sulików uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XL/248/2002 Rady Gminy Sulików z dnia 23 lutego 2002 r. w sprawie zmiany uchwały o udzielaniu pomocy uczniom szkół w formie dożywiania § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

"§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego".

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Sulików.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

UCHWAŁA

RADY GMINY SULIKÓW

z dnia 29 czerwca 2002 r.

**w sprawie zmiany uchwały o zmianie uchwały w sprawie zmiany uchwały
o udzielaniu pomocy uczniom szkół w formie dożywiania**

(Wrocław, dnia 27 września 2002 r.)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 16 i art. 34 ust. 3 i ust. 5 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm.) Rada Gminy Sulików uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XLII/252/2002 Rady Gminy Sulików z dnia 27 kwietnia 2002 r. o zmianie uchwały w sprawie zmiany uchwały o udzielaniu pomocy uczniom szkół w formie dożywiania § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

"§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Sulików".

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Sulików.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

TEKST JEDNOLITY

- tekst jednolity a tekst ujednolicony,
- funkcje tekstu jednolitego: aktualna treść aktu + historia zmian

§ 101 ZTP:

- ogłoszenie tekstu jednolitego następuje w formie **obwieszczenia**;
- tekst jednolity jest **załącznikiem** do tego obwieszczenia;

Art. 16 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych:

3. Teksty jednolite aktów normatywnych innych niż ustawa ogłasza organ właściwy do wydania aktu normatywnego (...).

Tekst jednolity aktu normatywnego innego niż ustawa ogłasza się nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, jeżeli był on nowelizowany. Akt normatywny może określić termin ogłoszenia tekstu jednolitego.

4. Tekst jednolity ogłasza się w formie obwieszczenia w dzienniku urzędowym, w którym dany akt normatywny ogłoszono.

§ 100a ZTP:

Tekst jednolity sporządza się **według stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania obwieszczenia** o ogłoszeniu tego tekstu, przy czym można zamieścić w nim również zmiany w ustawie ogłoszone w dzienniku urzędowym do dnia wydania tego obwieszczenia, które wejdą w życie po dniu jego wydania.

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU

z dnia 16 kwietnia 2005 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o usługach turystycznych

OBWIESZCZENIE
RADY GMINY OŁAWA

z dnia 7 października 2004 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu **uchwały** w sprawie ustalenia zasad
polityki czynszowej

UCHWAŁA
RADY MIASTA GLIWICE
z dnia 2023 r.

w sprawie obwieszczenia w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie
nadania Statutu Domowi Dziecka nr 1 w Gliwicach

Na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1461) Rada Miasta Gliwice uchwala, co następuje:

- § 1. Ogłosić tekst jednolity uchwały nr XIV/363/2016 Rady Miasta Gliwice z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie nadania Statutu Domowi Dziecka nr 1 w Gliwicach.
- § 2. 1. Ogłoszenie tekstu jednolitego nastąpi w formie obwieszczenia Rady Miasta Gliwice, które stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
2. Obwieszczenie (załącznik do niniejszej uchwały) podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gliwice.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W obwieszczeniu przytacza się:

- przepis ustawy upoważniający do ogłoszenia tekstu jednolitego;
- tytuł uchwały, której tekst jednolity jest ogłaszany;
- wymienia się wszystkie uchwały, które wprowadziły zmiany do pierwotnego tekstu tej uchwały (lub jej ostatniego tekstu jednolitego).

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały z dnia ... (Dz. Urz. Woj.), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) uchwałą ... z dnia ... o zmianie uchwały... (Dz. Urz. Woj.);

2) uchwałą ... z dnia ... o zmianie uchwały... (Dz. Urz. Woj.)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem ...
(dzień, według stanu na który sporządzono tekst jednolity).

W obwieszczeniu zamieszcza się także treść tych przepisów zawartych w ustawach zmieniających, których nie zamieszcza się w tekście jednolitym, jako niezmiennających tekstu ustawy, której tekst jednolity jest ogłaszany.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity uchwały nie obejmuje:

1) § 2 uchwały Nr XXXI/791/20 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w szkołach na terenie Wrocławia (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 1126), który stanowi:

„§ 2. W sprawach wszczętych a niezakończonych obowiązują dotychczasowe zasady określone w uchwale nr XXVIII/563/16 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w szkołach na terenie Wrocławia (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2019 r. poz. 4608 i 6979).”.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity uchwały nie obejmuje:

1) § 5 uchwały Nr XXXI/791/20 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie zasad i warunków udzielania wsparcia finansowego i nagradzania uczniów uzdolnionych w szkołach na terenie Wrocławia (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 1126), który stanowi:

„§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.”.

TEKST JEDNOLITY

(§ 106 y zasady redagowania)

- **w miejscu przepisu uchylonego wpisuje się oznaczenie uchylonej jednostki redakcyjnej oraz określenie "uchylony", podając w odnośniku:**
 - tytuł ustawy uchylającej;
 - oznaczenie dzienników urzędowych, w których została ogłoszona ta ustawa i jej zmiany;
 - przepis uchylający;
 - datę jego wejścia w życie;

USTAWA
z dnia 29 sierpnia 1997 r.
Ordynacja podatkowa

Art. 22. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników: ...

§ 2.¹⁾ uchylony

¹⁾ Uchylony przez art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 122, poz. 1315), który wszedł w życie z dniem 15 stycznia 2001 r.

Przy przepisach, których treść zmieniono, i przy przepisach dodanych podaje się w odnośnikach do tych przepisów:

- tytuł ustawy nowelizującej;
- oznaczenie dzienników urzędowych, w których została ogłoszona ta ustawa i jej zmiany;
- przepis nowelizujący;
- datę jego wejścia w życie;

USTAWA
z dnia 29 sierpnia 1997 r.
Ordynacja podatkowa

(...)

§ 3.²⁾ Organy podatkowe nie mogą zaniechać ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych stanowiących dochody gmin, powiatów lub województw.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 142 pkt 6 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

USTAWA
z dnia 29 sierpnia 1997 r.
Ordynacja podatkowa

(...)

§3a.³⁾ Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik w złożonej deklaracji wykazał zwrot podatku w wysokości wyższej od należnej, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zwrotu podatku.

³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit b ustawy z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 169, poz. 1387), który wszedł w życie z dniem 2 listopada 2002 r.

TEKST JEDNOLITY

(przepisy wielokrotnie nowelizowane)

Przed 1 marca 2016 r.:

W przypadku przepisów wielokrotnie zmienianych, w odnośnikach do tych przepisów podaje się w kolejności chronologicznej wszystkie wprowadzone zmiany, zgodnie z wcześniej przedstawionymi zasadami.

Po 1 marca 2016 r.:

W przypadku jednostek redakcyjnych lub systematyzacyjnych wielokrotnie zmienianych, w odnośnikach do tych jednostek podaje się ostatnią zmianę, zgodnie z zasadami wyrażonymi w pkt 2 i 3.

USTAWA

z dnia 6 września 2001 r.

Prawo farmaceutyczne.

Art. 22. 1.¹⁾ W toku postępowania o udzielenie pozwolenia produkt leczniczy jest, zgodnie z art. 8 ust. 1a pkt 3, poddawany badaniom jakościowym, na koszt podmiotu odpowiedzialnego.

~~1) Najpierw zmieniony przez art. 1 pkt 18 lit. a ustawy z dnia 28 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2001 r. Nr 152, poz.1265), zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 12 września 2001 r.; następnie w brzmieniu nadanym przez art. 3 pkt 11 lit. a ustawy z dnia 22 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o izbach aptekarskich oraz ustawy - Prawo farmaceutyczne, zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 2 października 2002 r.~~

TEKST JEDNOLITY (inne zmiany)

§ 107 ZTP:

Do tekstu jednolitego nie wprowadza się zmian, które nie zostały wyraźnie sformułowane w ustawie zmieniającej, chyba że zmiany te mają charakter wyłącznie formalny.

W takim przypadku wprowadzone zmiany omawia się w odnośnikach do przepisów, w których wprowadzono takie zmiany.

§ 108. W odnośnikach do tekstu jednolitego omawia się również zmiany inne niż wymienione w § 106 pkt 2–4 i § 107, w tym zmiany wynikające z **orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego** stwierdzającego niezgodność przepisów ustawy z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej lub ratyfikowaną umową międzynarodową, której ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, oraz zmiany, które nastąpiły w przepisach, do których odsyła ustawa, której tekst jednolity jest ogłaszany.

UCHWAŁA
RADY GMINY X
z dnia
w sprawie

§ 3. ¹⁾ stwierdzono nieważność

-
- ¹⁾ Stwierdzono nieważność na skutek rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia ... w sprawie ... (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2012 r. poz. ...)

SPROSTOWANIE BŁĘDU

Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych:

Art. 17. 1. Błędy w ogłoszonym tekście aktu prawnego prostuje się w formie obwieszczenia. Sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany tekstu aktu prawnego.

Rozporządzenie w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”:

§ 111. Sprostowanie błędu może dotyczyć tylko tekstu aktu normatywnego ogłoszonego w dzienniku urzędowym.

Ustawowe sformułowanie „błędy w ogłoszonym tekście aktu prawnego” wskazuje na to, że błędem w rozumieniu ustawy jest rozbieżność pomiędzy oryginalnym tekstem aktu (tekstem będącym podstawą ogłoszenia tego aktu) a tekstem ogłoszonym.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2012 r., II OSK 129/12:

Błędem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych jest taki błąd, który wystąpił w ogłoszonym tekście aktu prawnego i polega na rozbieżności pomiędzy tekstem opublikowanym a tekstem oryginału.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2021 r., IV SA/Po 1966/20:

W sytuacji gdy nie wystąpiła rozbieżność pomiędzy oryginałem, zdefiniowanym w art. 15 ustawy z 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, a tekstem ogłoszonym w dzienniku urzędowym, brak jest możliwości dokonania sprostowania błędu w ogłoszonym tekście aktu prawnego trybie art. 17 tej ustawy.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 lutego 2017 r., II OSK 1501/15:

Skoro błąd powstał w trakcie tworzenia dokumentu elektronicznego przed przekazaniem aktu do publikacji, nie było podstaw do jego sprostowania w trybie art. 17 ust. 1 ustawy z 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Błędy, które były w tekście przekazanym do publikacji "prostuje się" poprzez klasyczną nowelizację, w przypadku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dokonującą się w trybie art. 27 u.p.z.p.

Art. 17 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych:

2a. Błędy w tekstach ustaw prostuje Marszałek Sejmu.

2b. Błędy w tekście umowy międzynarodowej, w tekście tłumaczenia umowy międzynarodowej na język polski lub w tekście oświadczenia rządowego dotyczącego tej umowy prostuje minister, który występował z wnioskiem o ogłoszenie tej umowy w dzienniku urzędowym.

3. Prezes Rady Ministrów, z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu, prostuje błędy w tekstach aktów innych niż wymienione w ust. 2a i 2b, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

4. Organy wydające dzienniki urzędowe inne niż wymienione w ust. 3 prostują błędy w tekstach aktów prawnych ogłoszonych w tych dziennikach.

§ 112. 1. Obwieszczenie o sprostowaniu błędu zawiera:

- 1) tytuł obwieszczenia, a w nim nazwę organu prostującego błąd oraz datę wydania obwieszczenia i jego przedmiot;
- 2) podstawę prawną sprostowania błędu;
- 3) tytuł aktu normatywnego, w którym prostuje się błąd, a także oznaczenie dziennika urzędowego, w którym został ogłoszony ten akt;
- 4) przepis prawny aktu normatywnego podlegający sprostowaniu;
- 5) przytoczenie błędu, który jest przedmiotem sprostowania;
- 6) fragment tekstu aktu normatywnego w brzmieniu uwzględniającym sprostowanie błędu

TYTUŁ OBWIESZCZENIA

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO
z dnia 12 maja 2016 r.
o sprostowaniu **błędu**

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
z dnia 22 września 2022 r.
o sprostowaniu **błędów**

Treść obwieszczenia (wzór)

§ 112 ust. 3 ZTP:

Treść obwieszczenia o sprostowaniu błędu formułuje się według wzoru:

„Na podstawie art. 17 ust. 3 (art. 17 ust. 2a, 2b albo 4 – gdy obwieszczenie wydaje inny organ niż Prezes Rady Ministrów) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. ...) obwieszcza się, że w ... (tytuł aktu normatywnego z oznaczeniem dziennika urzędowego, w którym został ogłoszony ten akt) w ... (oznaczenie jednostki redakcyjnej) zamiast wyrazu „...” powinien być wyraz „...”.”.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
z dnia 29 stycznia 2025 r.
w sprawie sprostowania błędu

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) obwieszcza się, że w obwieszczeniu nr 25/2024 Wojewody Łódzkiego z dnia 20 grudnia 2024 r w sprawie ogłoszenia kwalifikacji wojskowej w 2025 r. na obszarze województwa łódzkiego:

1) w ustępie 3 punkcie 12, zamiast:

„powiat łódzki wschodni – w Koluszkach, w lokalu przy ul. 11 Listopada 65, od dnia 17 lutego do dnia 7 marca 2025 r., w godz. 11:00-17:00”,

powinno być:

„powiat łódzki wschodni – w Koluszkach, w lokalu przy ul. 11 Listopada 65, od dnia 17 lutego do dnia 10 marca 2025 r., w godz. 11:00-17:00”

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 26 lipca 2024 r.

o sprostowaniu błędu

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych Innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) obwieszcza się, że w rozporządzeniu Wojewody Pomorskiego z dnia 25 lipca 2024 r. w sprawie zwalczania afrykańskiego pomoru świń (ASF), opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego w dniu 25 lipca 2024 r. poz. 3323, w § 3 ust. 1 pkt 7, zamiast wyrazów „UWAGA! AFRYKAŃSKI POMÓR ŚWIŃ OBSZAR ZAGROŻONY” powinny być wyrazy „UWAGA! AFRYKAŃSKI POMÓR ŚWIŃ OBSZAR ZAPOWIETRZONY”.

Obwieszczenie

Wojewody Dolnośląskiego

z dnia 23 listopada 2010 r.

o sprostowaniu publikacji uchwały Rady Gminy Sulików Nr XXXVIII/293/10 z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie określenia stawek opłaty targowej.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95), należy sprostować następujący błąd:

1. w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 55 z dnia 26 marca 2010 r. pod poz. 850 została opublikowana uchwała Rady Gminy Sulików Nr XXXVIII/293/10 z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie określenia stawek opłaty targowej. Przekazana do ogłoszenia uchwała nie odpowiada treści podjętej przez Radę Gminy Sulików w trybie głosowania, na sesji nr 38 w dniu 24 lutego 2010 r. Prawidłowa treść uchwały została zatem opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 217 z dnia 22 listopada 2010 r. pod poz. 3476.

DZIĘKUJĘ BARDZO ZA UWAGĘ!